

Lovforslag nr. L 73. Fremsat den 28. oktober 1992 af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff)

Forslag

til

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

Kapitel 1

Ret til at sprede programmer

§ 1. Følgende har ret til at sprede lyd- og billedprogrammer som angivet i § 2:

- 1) Danmarks Radio, jf. kapitel 3.
- 2) TV 2, jf. kapitel 4.
- 3) Foretagender, der efter kapitel 5 har fået tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af kabelanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område, jf. kapitel 6. Spredningen skal ske i overensstemmelse med tilladelsen.
- 4) Selskaber, foreninger og lign. samt kommuner, der efter kapitel 6 har fået tilladelse til programvirksomhed inden for et lokalt område. Spredningen skal ske i overensstemmelse med tilladelsen.

§ 2. Retten til spredning af lyd- og billedprogrammer efter § 1 omfatter udøvelse af programvirksomhed med henblik på

- 1) udsendelse af programmer til almenheden ved hjælp af radioanlæg og
- 2) fordeling ved hjælp af fællesantenneanlæg af programmer, som ikke tillige udsendes som nævnt i nr. 1.

Stk. 2. Ved fællesantenneanlæg forstås i denne lov fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse.

Kapitel 2

Fordeling af programmer i fællesantenneanlæg

§ 3. Fordeling i fællesantenneanlæg af dan-

ske og udenlandske lyd- og billedprogrammer, der modtages direkte ved hjælp af antenne eller fremføres til anlægget ved hjælp af kabelanlæg, må kun ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen eller fremføringen sker.

Stk. 2. Tekstning og lignende samt tidsforskudt fordeling kan dog ske, hvis det pågældende radio- eller fjernsynsforetagende har givet samtykke.

Stk. 3. Fremføring i det offentlige telenet af lokale programmer må kun ske inden for det område, som tilladelsen til programvirksomhed omfatter. Fremføring af lokale programmer, der spredes ved hjælp af radioanlæg, må dog tillige ske til de kommuner, der grænser op til tilladelsens område, samt til kommuner, der grænser op til disse kommuner, jf. § 5, stk. 1, nr. 4.

§ 4. Det påhviler ejere af fællesantenneanlæg at sikre, at der i anlægget sker en fordeling af de lyd- og billedprogrammer, der spredes ved hjælp af radioanlæg af Danmarks Radio og TV 2, herunder de regionale programmer, der er bestemt til modtagning i det pågældende område.

Stk. 2. Hvis anlægget indeholder mere end 8 kanaler, skal der tillige stilles én kanal til rådighed for lokale fjernsynsprogrammer, der spredes i det pågældende område i henhold til tilladelse efter kapitel 6.

§ 5. Kommunikationsministeren fastsætter forskrifter om fællesantenneanlæg og om anvendelsen af det offentlige telenet i program-

forsyningen. I forskrifterne kan der fastsættes bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg, herunder om brugerindflydelse på programvalg i anlæg, der ikke ejes af brugerne.
- 2) Anlæg og drift af forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg samt om ejerforhold til disse forbindelser og fællesantenneanlæg.
- 3) Fremføring af programmer ved anvendelse af det offentlige telenet til fordeling efter § 3, herunder om midlertidig fremføring ved hjælp af radiokæde.
- 4) Fremføring af lokale programmer efter § 3, stk. 3. I tilfælde, hvor særlige geografiske forhold tilsiger det, kan kravet om kommunernes beliggenhed i forhold til tilladelsens område fraviges.
- 5) Overordnede regler for beregning af betaling for fællesantenneanlægs tilslutning til og forsyning fra det offentlige telenet og om indseende med reglernes overholdelse.
- 6) At fællesantenneanlæg kun under særlige lokale forhold kan overskride en kommunes grænse.
- 7) Fællesantenneanlægs tekniske udførelse og typegodkendelse af det anvendte materiel.
- 8) Gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af § 5 og § 6, stk. 1 og 2, herunder de i medfør heraf fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Ministeren kan tillade, at en televirksomhed, som udfører aktiviteter på vegne af koncessionshaveren i henhold til koncession efter lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, opretter og driver fællesantenneanlæg, og kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Tilladelse til oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg kan betinges af, at vedkommende televirksomhed mod betaling senere kan erhverve de dele af de pågældende anlæg, som er nødvendige af hensyn til udbygning af det offentlige telenet. Vilklarene for en eventuel overtagelse skal være knyttet til tilladelsen.

§ 6. Tilladelse til oprettelse og udbygning af fællesantenneanlæg meddeles efter indhentet udtalelse fra kommunen.

Stk. 2. Tilladelsen meddeles efter en vurdering af, om der sker en hensigtsmæssig udnyttelse af tilslutningsmuligheder, som er inde-

holdt i en godkendt plan, jf. stk. 3, eller i en igangværende planlægning, hvorom der er enighed mellem kommunen og vedkommende televirksomhed.

Stk. 3. En televirksomhed kan efter forhandling med kommunen udarbejde en plan for forsyning af kommunen eller en del af denne med punkter for tilslutning af fællesantenneanlæg til det offentlige telenet. Planen skal godkendes af kommunikationsministeren, der inden godkendelsen kan foretage ændringer i planen.

Stk. 4. Ministeren kan pålægge en televirksomhed at udarbejde en plan efter stk. 3.

Kapitel 3

Danmarks Radio

§ 7. Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution, der er forpligtet over for hele befolkningen til at sprede radio- og fjernsynsprogrammer omfattende nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst. Der skal ved programlægningen lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. Der skal i programudbudet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved informationsformidlingen skal der lægges vægt på saglighed og upartiskhed.

Stk. 2. Danmarks Radio kan udøve anden programvirksomhed, herunder ved udsendelse til udlandet og ved fremstilling af programmer til distribution på anden måde end gennem udsendelser.

Stk. 3. Danmarks Radio kan herudover udøve anden programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg i medfør af tilladelse efter kapitel 5.

Stk. 4. Danmarks Radio producerer kortbølgeprogrammer til udlandet og har programansvaret. Kommunikationsministeren fastsætter i forbindelse med de årlige rammefastsættelser, jf. § 14, de nærmere vilkår for produktionen efter forslag fra bestyrelsen.

Stk. 5. Programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 8.

Stk. 6. Danmarks Radio kan udøve anden virksomhed i tilknytning til programvirksomheden eller med henblik på udnyttelse af institutionens tekniske udstyr, særlige sagskudskab m.v.

Stk. 7. Efter regler fastsat af kommunikationsministeren er Danmarks Radio forpligtet

til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning til befolkningen.

§ 8. Danmarks Radios virksomhed finansieres gennem afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmodtagere samt gennem indtægter ved salg af programmer og andre ydelser, tilskud m.v.

§ 9. Danmarks Radio ledes af en bestyrelse på 11 medlemmer, som beskikkes af kommunikationsministeren. 1 medlem (formanden) udpeges af kommunikationsministeren, og 9 medlemmer udpeges af Folketinget. De fast ansatte medarbejdere i Danmarks Radio udpeger 1 medlem. Kommunikationsministeren beskikker næstformanden blandt de medlemmer, der er udpeget af Folketinget.

Stk. 2. I tilfælde af udtræden udpeges et nyt medlem for den resterende del af beskikkelsesperioden.

Stk. 3. Medlemmer af Folketinget kan ikke være medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 4. Beskikkelserne gælder for 4 år.

§ 10. Bestyrelsen er Danmarks Radios øverste ledelse og har det overordnede ansvar for, at de bestemmelser for institutionens virksomhed, der er fastsat i loven, overholdes. Bestyrelsen fastsætter de almindelige retningslinjer for Danmarks Radios virksomhed og ansætter generaldirektøren og øvrige medlemmer af Danmarks Radios direktion.

Stk. 2. Danmarks Radios afgørelser i sager, der vedrører institutionens virksomhed, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog § 16, stk. 3.

Stk. 3. Danmarks Radios afgørelser i sager om god presseskik og om genmæle kan dog indbringes for Pressenævnet efter reglerne i medieansvarslovens kapitel 5-7.

Stk. 4. Kommunikationsministeren fastsætter en vedtægt for Danmarks Radio efter forslag udarbejdet af bestyrelsen.

§ 11. Generaldirektøren har det daglige programansvar og varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse af Danmarks Radio. Det personale, som ikke ansættes af bestyrelsen, jf. § 10, stk. 1, ansættes af generaldirektøren.

§ 12. Kommunikationsministeren nedsætter

et programråd. Medlemmerne beskikkes for en periode på 4 år.

Stk. 2. Programrådet er et rådgivende organ, der skal drøfte Danmarks Radios programvirksomhed, og som kan afgive udtalelse herom til bestyrelse og direktion.

Stk. 3. Nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed fastsættes i vedtægten for Danmarks Radio.

§ 13. For hvert amt og for Københavns og Frederiksberg kommuner i fællesskab nedsættes et programråd efter regler, der fastsættes af amtsrådet. Programrådet er et rådgivende organ, som har til opgave at følge Danmarks Radios regionale programvirksomhed, og som kan fremkomme med synspunkter herom samt om programvirksomheden i øvrigt over for det programråd, der er nævnt i § 12. Medlemmerne beskikkes for en periode på 4 år.

Stk. 2. Nærmere regler for amtsprogramrådernes virksomhed fastsættes i vedtægten for Danmarks Radio.

§ 14. Bestyrelsen fremsætter over for kommunikationsministeren forslag til rammefastsættelse tillige med forslag til størrelsen af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmodtagere, jf. § 61, stk. 1.

Stk. 2. Bestyrelsen fastsætter for hvert finansår inden for den af ministeren fastsatte ramme budgettet for Danmarks Radios virksomhed.

Stk. 3. Når Danmarks Radio har fastsat det budget, som er nævnt i stk. 2, tilsendes det ministeren og Folketinget til orientering.

Stk. 4. Institutionens regnskab revideres af Rigsrevisionen. Det af bestyrelsen udarbejdede regnskab for det enkelte finansår forelægges med revisionens bemærkninger ministeren til godkendelse og tilsendes derefter Folketinget til orientering.

§ 15. Danmarks Radios andel af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmodtagere, jf. § 61, stk. 1, indgår i en særlig fond, der benævnes Radiofonden og administreres af Danmarks Radios bestyrelse.

§ 16. Produktion og udsendelse af Danmarks Radios kortbølgeprogrammer finansieres af Statskassen.

Stk. 2. Der kan stilles midler til rådighed af Statskassen til dækning af udgifterne ved an-

dre dele af Danmarks Radios virksomhed. Aftale om vilkårene herfor træffes mellem kommunikationsministeren, bestyrelsen og den minister, hvis forretningsområde berøres af den pågældende del af virksomheden.

Stk. 3. Ved en aftale efter stk. 2 kan bestemmelserne i § 10, stk. 2, og § 11 fraviges.

§ 17. Kommunikationsministeren kan efter forhandling med finansministeren stille en statsgaranti til sikring af opfyldelsen af de pensionsforpligtelser, der påhviler Pensionsfonden for Danmarks Radios Tjenestemænd.

Kapitel 4

TV 2

Den landsdækkende og den regionale virksomhed

§ 18. TV 2 er en selvejende institution, der gennem selvstændig programvirksomhed har til formål at tilvejebringe og sprede landsdækkende og regionale fjernsynsprogrammer. Ved programlægningen skal der lægges afgørende vægt på kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved programlægningen i de regionale TV 2-virksomheder, jf. § 21, skal der endvidere lægges vægt på tilknytning til regionen.

Stk. 2. TV 2 skal producere nyheds- og aktualitetsudsendelser. Øvrige programmer tilvejebringes fortrinsvis ved køb hos andre producenter.

Stk. 3. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 8.

Stk. 4. Den landsdækkende TV 2-virksomhed kan udøve anden programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg i medfør af tilladelse efter kapitel 5.

Stk. 5. Efter regler fastsat af kommunikationsministeren er TV 2 forpligtet til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning til befolkningen.

§ 19. TV 2 ledes af en bestyrelse på 9 medlemmer, som beskikkes af kommunikationsministeren (den centrale bestyrelse). 6 af medlemmerne udpeges af ministeren og skal til sammen repræsentere mediemæssig, kulturel og ledelsesmæssig indsigt. De regionale bestyrelser i fællesskab, jf. § 21, stk. 5, udpeger 2 medlemmer og medarbejderne i den landsdækkende virksomhed 1 medlem til den cen-

trale bestyrelse. Blandt medlemmerne udpeger ministeren en formand og en næstformand.

Stk. 2. I tilfælde af udtræden udpeges et nyt medlem for den resterende del af beskikkelsesperioden.

Stk. 3. Medlemmer af Folketinget kan ikke være medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 4. Beskikkelserne gælder for 4 år. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun finde sted én gang.

Stk. 5. Ministeren fastsætter en vedtægt for den samlede TV 2-virksomhed efter forslag udarbejdet af bestyrelsen.

§ 20. Den centrale bestyrelse har den overordnede ledelse af TV 2-virksomheden, hvor den ikke udtrykkeligt er henlagt til andre, og fastsætter de almindelige retningslinjer for TV 2-virksomheden.

Stk. 2. Bestyrelsen træffer beslutning om indgåelse og opsigelse af kollektive overenskomster for TV 2's fast ansatte medarbejdere.

Stk. 3. Bestyrelsen ansætter den administrerende direktør og andre medlemmer af direktionen for den landsdækkende virksomhed.

Stk. 4. Den administrerende direktør har det daglige programansvar og varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse vedrørende den landsdækkende virksomhed. Den administrerende direktør ansætter virksomhedens personale.

§ 21. Der kan oprettes et antal regionale virksomheder. Hver virksomhed skal omfatte én eller flere amtskommuner.

Stk. 2. Ønskes en regional virksomhed oprettet, dannes et repræsentantskab, der skal sammensættes med en alsidig repræsentation for det regionale kultur- og samfundsliv.

Stk. 3. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke betingelser der i øvrigt skal være opfyldt for at oprette en regional TV 2-virksomhed.

Stk. 4. Regionale virksomheder skal godkendes af ministeren. Ansøgning om oprettelse af en regional virksomhed indsendes af repræsentantskabet gennem det eller de pågældende amtsråd til den centrale bestyrelse. Ansøgningen fremsendes af bestyrelsen til ministeren med bestyrelsens bemærkninger.

Stk. 5. Såfremt den regionale virksomhed godkendes, vælger repræsentantskabet for en 4-årig periode en bestyrelse på 5-7 medlemmer (den regionale bestyrelse). Bestyrelsen vælger

selv sin formand. Medlemmer af Folketinget, kommunalbestyrelser og amtsråd kan ikke være medlemmer af bestyrelsen. Umiddelbart genvalg kan kun finde sted én gang.

§ 22. Den regionale bestyrelse har den overordnede ledelse af den regionale virksomhed.

Stk. 2. Bestyrelsen ansætter en direktør.

Stk. 3. Direktøren for den regionale virksomhed har det daglige programansvar og varetager den daglige administration og økonomiske ledelse. Direktøren ansætter virksomhedens personale.

§ 23. Den centrale bestyrelse stiller efter forhandling med de regionale bestyrelser forslag til kommunikationsministeren om fordeling af sendetid og budgetrammer for det kommende år mellem den landsdækkende og de regionale virksomheder efter nærmere regler, der fastsættes i vedtægten for TV 2. Fordelingen af sendetid og budgetrammer fastlægges årligt af ministeren.

§ 24. Den centrale bestyrelse fastsætter årligt inden for den af kommunikationsministeren fastsatte ramme budgettet for den landsdækkende virksomhed.

Stk. 2. Bestyrelsen udarbejder de årlige regnskaber for den landsdækkende virksomhed og for TV 2-fonden, jf. § 29. Regnskaberne revideres af Rigsrevisionen. Regnskaberne for det enkelte finansår forelægges med revisionens bemærkninger ministeren til godkendelse.

Stk. 3. Beretninger og reviderede regnskaber for regionernes virksomhed, jf. § 25, stk. 2, indsendes årligt til den centrale bestyrelse. Rigsrevisionen har adgang til at gennemgå disse regnskaber. Ved gennemgangen påses navnlig, at de er undergivet betryggende revision, at midlerne er anvendt i overensstemmelse med givne bestemmelser, og at der i øvrigt er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne.

Stk. 4. Bestyrelsen afgiver årligt til ministeren beretning over den samlede TV 2-virksomhed. Beretningen vedlægges reviderede regnskaber for de regionale virksomheder.

§ 25. Bestyrelsen for en regional TV 2-virksomhed fastsætter årligt inden for den godkendte ramme budgettet for virksomheden.

Stk. 2. Bestyrelsen udarbejder årligt et regnskab, der revideres af en statsautoriseret revisor, og en beretning, der sammen med regnskabet indsendes til den centrale bestyrelse.

§ 26. Kommunikationsministeren nedsætter et programråd. Medlemmerne beskikkes for en periode på 4 år.

Stk. 2. Programrådet er et rådgivende organ, der skal drøfte TV 2's programvirksomhed, og som kan afgive udtalelse herom til den centrale bestyrelse og direktion.

Stk. 3. Ministeren fastsætter nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed.

§ 27. Det regionale repræsentantskab er programråd for den regionale virksomhed. Programrådet er et rådgivende organ, der skal drøfte virksomheden, og som kan afgive udtalelse herom til bestyrelse og direktør.

§ 28. I sager om god presseskik og om gemæle kan afgørelser truffet af den TV 2-virksomhed, der er ansvarlig for programmet, indbringes for Pressenævnet efter reglerne i medieansvarslovens kapitel 5-7.

§ 29. TV 2's andel af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere, jf. § 61, stk. 1, indgår i en særlig fond, der benævnes TV2-fonden og administreres af den centrale bestyrelse.

Stk. 2. I fonden indgår desuden overskud ved reklamering i TV 2. Kommunikationsministeren fastsætter for et eller flere år ad gangen med tilslutning fra Folketingets finansudvalg den andel af TV2 Reklame A/S's overskud, som skal indbetales til TV 2-fonden.

§ 30. TV 2's samlede virksomhed finansieres ved beløb, der overføres fra TV 2-fonden i overensstemmelse med de af kommunikationsministeren fastsatte rammebudgetter, og gennem indtægter ved salg af programmer og andre ydelser, tilskud m.v.

Stk. 2. Til sikring af de nødvendige midler til driften af TV 2-virksomheden stilles en statsgaranti, hvis størrelse fastsættes af ministeren med tilslutning fra Folketingets finansudvalg.

Stk. 3. I det omfang den samlede programvirksomhed ikke kan gennemføres for de indtægter, der er nævnt i stk. 1, kan den centrale bestyrelse med godkendelse af ministeren trække på statsgarantien.

Stk. 4. TV 2-virksomheden kan optage lån til finansiering af virksomhedens etablering. Lån optages efter finansministerens nærmere bestemmelse med henblik på at opnå de bedst mulige vilkår. Finansministeren bemyndiges til at yde garanti af Statskassen for betaling af renter og afdrag samt andre løbende forpligtelser. Finansministeren er endvidere bemyndiget til, i det omfang det måtte anses for hensigtsmæssigt, at dække virksomhedens finansieringsbehov gennem statslån. Sådanne lån må ikke ydes på bedre vilkår end dem, som staten selv kan opnå som låntager.

TV2 Reklame A/S

§ 31. Kommunikationsministeren opretter et aktieselskab, som på forretningsmæssigt grundlag skal formidle reklameindslag i TV 2 (TV2 Reklame A/S). Selskabets kapital tegnes af staten. Ministeren skal godkende selskabets vedtægter og ændringer heraf.

Stk. 2. For selskabet gælder lovgivningen om aktieselskaber med de ændringer, der følger af denne lov. Rigsrevisionen har adgang til at gennemgå selskabets regnskab. Ved gennemgangen påses navnlig, at regnskabet er undergivet betryggende revision, at midlerne er anvendt i overensstemmelse med givne bestemmelser, og at der i øvrigt er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne.

Stk. 3. Selskabet må ikke påbegynde virksomhed, der ikke er henlagt til selskabet ved denné lov, uden godkendelse af ministeren med tilslutning af et af Folketinget nedsat udvalg.

Stk. 4. Selskabet kan optage lån til finansiering af virksomhedens etablering. Lån optages efter finansministerens nærmere bestemmelse med henblik på at opnå de bedst mulige vilkår. Finansministeren bemyndiges til at yde garanti af Statskassen for betaling af renter og afdrag samt andre løbende forpligtelser. Finansministeren er endvidere bemyndiget til, i det omfang det måtte anses for hensigtsmæssigt, at dække virksomhedens finansieringsbehov gennem statslån. Sådanne lån må ikke ydes på bedre vilkår end dem, som staten selv kan opnå som låntager.

§ 32. TV2 Reklame A/S skal til TV 2-virksomheden levere reklameblokke og tekst-tv-

reklamer. Selskabet påser, at regler om reklamer i TV 2 efter kapitel 8 overholdes.

Stk. 2. Selskabet skal i 3 måneder opbevare alle udsendte reklamer på bånd. I forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende indholdet af en reklame kan det pålægges selskabet at aflevere optagelser af reklamen. Hvis behandlingen af en sag gør det nødvendigt, kan det pålægges selskabet at opbevare bånd i mere end 3 måneder.

§ 33. Den del af TV2 Reklame A/S's akkumulerede overskud, der ikke overføres til TV 2-fonden, kan af kommunikationsministeren med tilslutning fra Folketingets finansudvalg anvendes til tilbagebetaling af tidligere udløst statsgaranti eller til kulturelle formål.

Kapitel 5

Programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af kabelanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område

§ 34. Spredning af programmer ved hjælp af satellit eller ved hjælp af fællesantenneanlæg i områder, der går ud over ét lokalt område, jf. § 1, nr. 3, og § 2, som foranstalles af et radio- eller fjernsynsforetagende, der hører under dansk myndighed, kan kun ske med tilladelse fra det nævn, der er omtalt i § 41 (Satellit- og Kabelnævnet).

Stk. 2. Udøvelse af programvirksomhed, som foranstalles af et fjernsynsforetagende, der ikke hører under nogen EF-medlemsstats myndighed, og som er afhængig af brugen af en frekvens eller en satellitkapacitet, som der fra dansk side er givet tilladelse til at benytte, eller af en radioforbindelse fra Danmark til en satellit, kræver ligeledes tilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Stk. 2 finder dog ikke anvendelse på fjernsynsforetagender, der hører under en EFTA-medlemsstats myndighed.

Stk. 4. Kommunikationsministeren kan med henblik på at opfylde Danmarks internationale forpligtelser fastsætte yderligere regler om, at udøvelse af programvirksomhed, der foranstalles af et programforetagende, som i øvrigt har tilknytning til Danmark, ligeledes kræver tilladelse efter stk. 1.

§ 35. Tilladelse kan ikke udstedes til foretagender,

1) som har tilladelse til lokal programvirksomhed efter kapitel 6,

- 2) som udfører aktiviteter på vegne af koncessionshaveren i henhold til koncession efter lov om visse forhold på telekommunikationsområdet, eller
- 3) som er nærtstående til et foretagende som nævnt i nr. 2.

§ 36. En ansøgning om tilladelse skal give et samlet billede af den påtænkte virksomhed og sandsynliggøre, at det fornødne økonomiske grundlag er til stede. Oplysninger om programplaner, ejerforhold og det økonomiske grundlag for den påtænkte virksomhed skal være indeholdt i ansøgningen.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om ansøgninger og om udstedelsen af tilladelser.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om gebyrer for tilladelser til dækning af de udgifter, der er forbundet med Satellit- og Kabelnævnets virksomhed.

§ 37. Kommunikationsministeren fastsætter med hensyn til fjernsynsvirksomhed regler om programvirksomheden, herunder regler om, i hvilket omfang udsendelser af europæisk oprindelse skal indgå heri, samt regler med henblik på at tilgodese hensyn til børn og unge.

Stk. 2. Reklamer kan indgå i programvirksomhed ved hjælp af satellit efter reglerne i kapitel 8. Tilladelsens indehaver skal påse, at reglerne om reklame overholdes. Reklamer kan ikke indgå i programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg i områder, der går ud over ét lokalt område.

Stk. 3. Programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomhed ved hjælp af satellit og i programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg i områder, der går ud over ét lokalt område, efter reglerne i kapitel 8. Tilladelsens indehaver skal påse, at reglerne om tilskud til programmer overholdes.

Stk. 4. Foretagender der udøver programvirksomhed efter dette kapitel skal identificere sig ved afslutningen af hvert program.

§ 38. Tilladelsens indehaver skal optage og i 3 måneder opbevare alle udsendelser på bånd i overensstemmelse med regler, der fastsættes af kommunikationsministeren. I forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende programvirksomheden, herunder vedrørende udsendte reklamer, kan det pålægges indehaveren at af-

levere optagelser af udsendelserne. Hvis behandlingen af en sag gør det nødvendigt, kan det pålægges indehaveren at opbevare bånd i mere end 3 måneder.

§ 39. En tilladelse kan inddrages, hvis indehaveren

- 1) ikke længere opfylder § 35,
- 2) overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt en overtrædelse er grov, eller overtrædelser er ofte gentagne, eller
- 3) tilsidesætter § 38 eller pålæg, der er meddelt efter denne bestemmelse.

§ 40. En tilladelse bortfalder, hvis den ikke er blevet udnyttet i ét år.

§ 41. Kommunikationsministeren nedsætter et nævn vedrørende programvirksomhed ved hjælp af satellit og ved hjælp af fællesantenneanlæg i områder, der går ud over ét lokalt område, Satellit- og Kabelnævnet.

Stk. 2. Nævnet består af 5 medlemmer, der skal repræsentere juridisk, teknisk, økonomisk og mediemæssig sagkundskab. Nævnet nedsættes for 4 år ad gangen.

Stk. 3. Ministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra nævnet en forretningsorden for dette.

§ 42. Satellit- og Kabelnævnet kan afkræve en tilladelsens indehaver oplysninger om virksomhedens drift.

Stk. 2. Nævnet træffer den endelige administrative afgørelse om:

- 1) Udstedelse af tilladelse til programvirksomhed.
- 2) Inddragelse eller bortfald af tilladelse til programvirksomhed.
- 3) Påtale af overtrædelser af loven og bestemmelser fastsat efter loven.

Stk. 3. Nævnet rådgiver ministeren om programvirksomhed ved hjælp af satellit og ved hjælp af fællesantenneanlæg i områder, der går ud over ét lokalt område.

Kapitel 6

Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed

Tilladelse til programvirksomhed

§ 43. Spredning af programmer ved hjælp af radioanlæg eller fællesantenneanlæg inden for et lokalt område kan kun ske med tilladelse fra

det nævn, der er omtalt i § 56 (det lokale radio- og fjernsynsnævn).

§ 44. Tilladelse kan udstedes til selskaber, foreninger og lign., hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) I selskabet, foreningen el.lign. skal et flertal af bestyrelsens medlemmer have bopæl i området.
- 2) Selskabet, foreningen el.lign. skal have radio- eller fjernsynsvirksomhed som eneste formål.
- 3) I selskabet, foreningen el.lign. må erhvervsvirksomheder, bortset fra dagblade og distriktsblade, ikke have bestemmende indflydelse. Tilladelse til selskaber m.v., hvori dagblade eller distriktsblade har bestemmende indflydelse, forudsætter, at lokalradioen eller -tv-stationen opfylder en funktion som forum for en bred lokal debat.

Stk. 2. Samme person kan ikke være medlem af bestyrelserne for mere end én lokal radio, henholdsvis tv-station.

Stk. 3. Samme person kan ikke være programansvarlig for eller på anden måde deltage i den overordnede ledelse af programvirksomheden på mere end én lokal radio, henholdsvis tv-station.

§ 45. Kommuner har ret til at få en tilladelse som nævnt i § 43, såfremt kommunens formål med programvirksomheden alene vil være at stille produktions- og sendefaciliteter til rådighed for interesserede borgere eller at formidle kommunal information.

§ 46. Det lokale nævn kan i særlige tilfælde tillade, at programmer om enkeltstående begivenheder af lokal karakter spredes i kortere perioder ved hjælp af fællesantenneanlæg inden for det lokale område.

Stk. 2. For tilladelser efter stk. 1 finder bestemmelserne i §§ 50, 51, stk. 1-2, 52, 53 og 54 anvendelse.

§ 47. Spredning af programmer ved hjælp af fællesantenneanlæg kan uden tilladelse ske i anlæg, som ikke omfatter mere end 25 tilslutninger i én bygning eller en gruppe af nærliggende bygninger.

§ 48. I ansøgninger om tilladelse skal der gives en beskrivelse af programvirksomheden, således at det lokale nævn kan påse, at denne

har tilknytning til det lokale område. Ved behandlingen af ansøgninger skal nævnet søge at sikre det enkelte lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om indholdet af ansøgninger.

§ 49. Tilladelse udstedes for en bestemt periode, der maksimalt kan være 3 år for radio og 5 år for fjernsyn. Fornyelse af tilladelse kan ske ved periodens udløb. En tilladelse bortfalder ikke, fordi det område, som tilladelsen vedrører, inden for tilladelsens gyldighedsperiode helt eller delvis kommer til at henhøre under et andet lokalt nævn end det, som har udstedt tilladelsen.

Stk. 2. Nævnet kan i forbindelse med udstedelsen af en tilladelse bl.a. stille vilkår om, at programvirksomheden udøves i overensstemmelse med ansøgningen.

Stk. 3. Nævnets afgørelse om afslag på en ansøgning om tilladelse kan inden 4 uger fra meddelelsen om afgørelsen af ansøgeren indbringes for det udvalg, der er omtalt i § 58 (Udvalget vedr. Lokal Radio og TV).

Stk. 4. Tilladelse til spredning af programmer ved hjælp af radioanlæg er betinget af, at der inden for en fastsat frist, der kan forlænges, foreligger tilladelse til radiospredning efter lov om radiokommunikation.

Stk. 5. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om udstedelsen af tilladelser.

Udøvelse af programvirksomhed

§ 50. Tilladelsens indehaver skal udøve programvirksomheden selvstændigt.

Stk. 2. Programvirksomheden må ikke omfatte programmer, der udsendes samtidig af andre radio- eller fjernsynsforetagender. Det samme gælder programmer, der udsendes med en ubetydelig tidsforskydning. Programvirksomheden kan dog omfatte programmer, der udsendes samtidig af en anden indehaver af en tilladelse til lokal programvirksomhed, hvis dette i det enkelte tilfælde er særligt begrundet i lokale forhold.

Stk. 3. Programvirksomheden må, uanset en eventuel tidsforskydning, ikke omfatte programmer, der udsendes af andre radio- eller fjernsynsforetagender i medfør af et fast samarbejdsforhold om programvirksomheden, enten mellem stationer indbyrdes eller mellem stationer og udenforstående foretagender.

§ 51. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, samt programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 8.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om programvirksomheden med henblik på at tilgodese hensyn til børn og unge.

Stk. 3. Efter regler fastsat af ministeren kan det pålægges indehavere af en tilladelse at medvirke til udsendelsen af meddelelser af beredskabsmæssig betydning til befolkningen.

§ 52. Tilladelsens indehaver skal påse, at regler om reklamer, tilskud til programmer og salg af sendetid efter kapitel 8 overholdes.

§ 53. Tilladelsens indehaver skal sørge for, at der for hver udsendelse findes en programleder. Programlederen skal i videst muligt omfang have kendskab til, hvem der har deltaget i eller på anden måde medvirket til udsendelsen.

Stk. 2. Tilladelsens indehaver skal sørge for, at der ved afslutningen af hvert program

- 1) gives oplysning om, hvem der er programleder, og
- 2) foretages en identifikation af lokalradioen eller -tv-stationen.

§ 54. Tilladelsens indehaver skal optage og i 3 måneder opbevare alle udsendelser på bånd i overensstemmelse med regler, der fastsættes af kommunikationsministeren. I forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende programvirksomheden, herunder vedrørende udsendte reklamer, kan det pålægges indehaveren at aflevere optagelser af udsendelserne. Hvis behandlingen af en sag gør det nødvendigt, kan det pålægges indehaveren at opbevare bånd i mere end 3 måneder.

§ 55. En tilladelse kan inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren ikke udnytter tilladelsen, eller der sker en væsentlig afbrydelse af programvirksomheden.

Stk. 2. En tilladelse kan inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren

- 1) ikke længere opfylder betingelserne i § 44,
- 2) overtræder § 50,
- 3) tilsidesætter pålæg, meddelt efter § 51, stk. 3,
- 4) overtræder § 52 eller § 53 eller

5) tilsidesætter § 54 eller pålæg, der er meddelt efter denne bestemmelse.

Stk. 3. En tilladelse kan i øvrigt inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis en overtrædelse af loven, bestemmelser fastsat efter loven eller vilkår for tilladelsen er grov, eller overtrædelser er ofte gentagne.

Stk. 4. Et lokalt nævns afgørelse om inddragelse af en tilladelse kan inden 4 uger fra meddelelsen om afgørelsen af indehaveren indbringes for Udvalget vedr. Lokal Radio og TV. En klage har opsættende virkning, medmindre udvalget bestemmer andet.

Lokale radio- og fjernsynsnævn

§ 56. Kommunalbestyrelsen nedsætter, hvis der er behov derfor, et lokalt radio- og fjernsynsnævn. Hvis forholdene taler derfor, kan der nedsættes ét nævn for radiovirksomhed og ét nævn for fjernsynsvirksomhed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne i indtil 5 nabokommuner kan nedsætte et fælles nævn. Udvalget vedr. Lokal Radio og TV kan, hvis forholdene taler derfor, godkende at kommunalbestyrelserne i flere end 5 nabokommuner nedsætter et fælles nævn. Har et fælles nævn omfattende flere end 5 kommuner været nedsat i den foregående funktionsperiode, kan nedsættelsen af et nyt nævn omfattende de samme kommuner dog ske uden udvalgets godkendelse.

Stk. 3. Nævnet består af et ulige antal medlemmer, mindst 5.

Stk. 4. Et mindretal af medlemmerne vælges direkte af kommunalbestyrelsen. De øvrige medlemmer vælges efter følgende regler: Kommunalbestyrelsen indkalder med mindst 14 dages varsel til et møde med deltagelse af lokale foreninger og organisationer, der udvælges efter kommunalbestyrelsens skøn. Der skal ved udøvelsen af dette skøn lægges vægt på en alsidig repræsentation af det lokale foreningsliv. Opnås der på mødet enighed om valget af de øvrige medlemmer til nævnet, anses de pågældende for valgt. Opnås der ikke enighed, vælger kommunalbestyrelsen medlemmerne efter indhentet udtalelse fra de pågældende foreninger og organisationer. For de medlemmer, der repræsenterer det lokale foreningsliv, kan der vælges suppleanter.

Stk. 5. Nævnets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode. Kommunalbestyrelsen kan afkorte et bestående nævns funktions-

periode med henblik på nedsættelsen af et fælles nævn, forudsat at et flertal af det pågældende nævns medlemmer vedtager dette.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen fastsætter regler for nævnets virksomhed.

§ 57. Nævnet kan afkræve en tilladelses indehaver enhver oplysning, som er af betydning for nævnets sager. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af oplysninger.

Stk. 2. Nævnet udsteder tilladelse til programvirksomhed. Nævnet fører tilsyn med virksomheden, påtaler overtrædelser af loven, bestemmelser fastsat efter loven samt vilkår for tilladelser og kan inddrage tilladelsen, jf. § 55.

Stk. 3. Hvis nævnet får kendskab til forhold, som efter § 59, stk. 3, henhører under Udvalget vedr. Lokal Radio og TV, underretter nævnet udvalget.

Udvalget vedr. Lokal Radio og TV

§ 58. Kommunikationsministeren nedsætter et udvalg, Udvalget vedr. Lokal Radio og TV.

Stk. 2. Udvalget består af 5 medlemmer, der skal repræsentere juridisk, teknisk og medicinsk sagkundskab. Udvalget nedsættes for 4 år ad gangen.

Stk. 3. Ministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra udvalget en forretningsorden for dette.

§ 59. Udvalget kan afkræve lokale nævn og tilladelseshavere enhver oplysning, som er af betydning for udvalgets sager. Udvalget kan fastsætte en frist for afgivelsen af oplysninger.

Stk. 2. Udvalget træffer afgørelse i klagesager om lokale nævns

- 1) afslag på ansøgning om tilladelse til lokal programvirksomhed, jf. § 49, stk. 3, og
- 2) inddragelse af tilladelse til lokal programvirksomhed, jf. § 55, stk. 4.

Stk. 3. Udvalget træffer afgørelse i sager om tilladelseshaveres selvstændige udøvelse af programvirksomheden, jf. § 50, hvis sagen

- 1) omfatter flere lokale områder eller
- 2) vedrører radio- eller fjernsynsforetagender, som udøver programvirksomhed på et andet grundlag end en tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed.

Stk. 4. Udvalget træffer afgørelse i sager om nedsættelse af fælles nævn omfattende flere end 5 kommuner, jf. § 56, stk. 2.

Stk. 5. Udvalget træffer efter forhandling med Generaldirektoratet for P&T afgørelse i sager om fordelingen af sendestationer på lokale områder under hensyn til de frekvensmæssige muligheder.

Stk. 6. Udvalget kan endvidere uanset § 57, stk. 2, på eget initiativ tage en sag op til behandling. Udvalget kan i den forbindelse

- 1) pålægge et lokalt nævn at tage en ikke tidligere behandlet sag op til afgørelse,
- 2) pålægge et lokalt nævn at tage en tidligere behandlet sag op igen og
- 3) i særlige tilfælde selv træffe afgørelse i sagen.

Stk. 7. Udvalgets afgørelser efter stk. 2-6 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 8. Udvalget rådgiver ministeren om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Andet

§ 60. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Kapitel 7

Afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmotagere

§ 61. Størrelsen af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmotagere fastsættes for et eller flere år ad gangen af kommunikationsministeren med tilslutning fra Folketingets finansudvalg. Afgifterne opkræves af Danmarks Radio og indgår efter ministerens nærmere bestemmelse i Radiofonden og TV 2-fonden, jf. § 15 og § 29.

Stk. 2. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om afgiftspligtens indtræden og ophør m.v. Efter forhandling med socialministeren og bestyrelserne for Danmarks Radio og TV 2 kan kommunikationsministeren fastsætte regler om nedsættelse eller bortfald af afgifterne. Der kan stilles midler til rådighed af Statskassen til dækning af det indkomsttab, sådanne regler medfører.

§ 62. Efter regler, der fastsættes af kommunikationsministeren, påhviler det indehaveren af en radio- eller fjernsynsmotager at give Danmarks Radio meddelelse om opstillingen af apparatet. Virksomheder, der sælger eller udlejer radio- eller fjernsynsmotagere til forbru-

gere, skal efter regler fastsat af ministeren give Danmarks Radio meddelelse om stedfundne salg eller lejemål.

§ 63. Ubetalte afgiftsbeløb efter § 61, stk. 1, kan med tillæg af renter og omkostninger indrives af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken). Hypotekbanken kan inddrive skyldige beløb ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen.

Stk. 3. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den afgiftspligtige, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af de i stk. 1 nævnte beløb, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

Kapitel 8

Reklamer og tilskud til programmer

§ 64. Reklamer skal klart kunne identificeres som sådanne, således at de i indhold og præsentation adskiller sig fra de ordinære udsendelser.

TV 2

§ 65. For reklamer udsendt i TV 2 gælder følgende, jf. dog stk. 2 og 3:

- 1) Reklamer må kun sendes i blokke, som skal placeres mellem udsendelserne.
- 2) Der må ikke reklameres for lægemidler, øl, vin, spiritus eller tobak. Der må endvidere ikke reklameres for økonomiske interessegrupper samt religiøse og politiske anskuelser.
- 3) Reklamer må højst udgøre 10 pct. af den daglige sendetid.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 1 og 3, gælder dog ikke reklamer i tekst-tv.

Stk. 3. Programvirksomhed ved hjælp af fællesantennenlæg, jf. § 18, stk. 4, må ikke indeholde reklamer.

Programvirksomhed ved hjælp af satellit

§ 66. For reklamer udsendt af indehaveren af en tilladelse til fjernsynsvirksomhed ved hjælp af satellit gælder følgende, jf. dog stk. 2:

- 1) Reklamer skal hovedsagelig sendes i blokke, der som udgangspunkt placeres mellem udsendelserne. Når reklamer indsættes i udsendelserne, skal det ske på en sådan måde, at udsendelsernes integritet og værdi ikke berøres, og under hensyn til naturlige ophold i programmet og dets længde eller art.
 - 2) Der må ikke reklameres for lægemidler eller tobak. Der må kun reklameres for øl, vin og spiritus efter regler fastsat af kommunikationsministeren.
 - 3) Reklamer må højst udgøre 15 pct. af den enkelte tilladelseshavers daglige sendetid. Der kan dog udsendes reklamer i form af direkte tilbud til seerne med henblik på umiddelbart køb, salg eller leje af produkter eller tjenesteydelser i yderligere 5 pct. af den daglige sendetid. Udsendelse af reklamer i form af direkte tilbud må ikke overstige 1 time pr. dag.
- Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 1 og 3, gælder dog ikke reklamer i tekst-tv.

§ 67. For reklamer udsendt af indehaveren af en tilladelse til radiovirksomhed ved hjælp af satellit gælder følgende:

- 1) Reklamer må placeres overalt i sendefloden.
- 2) Der må ikke reklameres for lægemidler eller tobak. Der må kun reklameres for øl, vin og spiritus efter regler fastsat af kommunikationsministeren.
- 3) Reklamer må højst udgøre 15 pct. af den enkelte tilladelseshavers daglige sendetid. Der kan dog udsendes reklamer i form af direkte tilbud til lytterne med henblik på umiddelbart køb, salg eller leje af produkter eller tjenesteydelser i yderligere 5 pct. af den daglige sendetid. Udsendelse af reklamer i form af direkte tilbud må ikke overstige 1 time pr. dag.

Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed

§ 68. For reklamer udsendt af indehaveren af en tilladelse til lokal fjernsynsvirksomhed gælder følgende, jf. dog stk. 2:

- 1) Reklamer må kun sendes i blokke, som skal placeres mellem udsendelserne.
- 2) Der må ikke reklameres for lægemidler, øl, vin, spiritus eller tobak. Der må endvidere ikke reklameres for økonomiske interesse-

grupper samt religiøse og politiske anskuelser.

3) Reklamer må højst udgøre 10 pct. af den enkelte tilladelseshavers daglige sendetid.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 1 og 3, gælder dog ikke reklamer i tekst-tv.

§ 69. For reklamer udsendt af indehaveren af en tilladelse til lokal radiovirksomhed gælder følgende:

- 1) Reklamer må placeres overalt i sendefladen.
- 2) Der må ikke reklameres for lægemidler, øl, vin, spiritus eller tobak.
- 3) Reklamer må højst udgøre 10 pct. af den enkelte tilladelseshavers daglige sendetid.

Andet

§ 70. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvorledes reklamer kan indgå i programvirksomheden, herunder regler om identifikation, placering, indhold og omfang af reklamer.

Radio- og TV-Reklamenævnet

§ 71. Kommunikationsministeren nedsætter et navn vedrørende reklame i radio og fjernsyn, Radio- og TV- Reklamenævnet.

Stk. 2. Nævnet består af 3 medlemmer, der udpeges af ministeren for 4 år ad gangen.

Stk. 3. Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets sammensætning og virksomhed.

§ 72. Radio- og TV-Reklamenævnet har følgende opgaver:

- 1) Nævnet træffer den endelige administrative afgørelse i sager om radio- og fjernsynsreklamers indhold. Nævnet kan påtale overtrædelser af reglerne og kan pålægge TV2 Reklame A/S eller indehaveren af en tilladelse til radio- eller fjernsynsvirksomhed at offentliggøre afgørelsen. Nævnet kan bestemme, på hvilken måde og i hvilken form dette skal ske.
- 2) Nævnet træffer den endelige administrative afgørelse i sager om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter, som er udsendt i reklameindslag. Retten til genmæle forudsætter, at oplysningerne er egnede til

at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og at deres rigtighed ikke er utvivlsom. Nævnet kan pålægge TV2 Reklame A/S eller indehaveren af en tilladelse til radio- eller fjernsynsvirksomhed at udsende et genmæle. Nævnet kan træffe afgørelse om genmælets indhold, form og plads.

3) Nævnet rådgiver ministeren om indholdet af reklamer i radio og fjernsyn.

Stk. 2. Klager over indholdet af reklameindslag, jf. stk. 1, nr. 1 og 2, skal indgives til nævnet inden 4 uger efter, at indslaget er udsendt.

Tilskud til programmer

§ 73. Tilskud til programmer efter § 7, stk. 5, § 18, stk. 3, § 37, stk. 3, og § 51, stk. 1, omfatter enhver ydelse af direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af radio- eller fjernsynsprogrammer, herunder tekst-tv-sider, fra en fysisk eller juridisk person, der ikke selv udøver virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- eller fjernsynsprogrammer, film, fonogrammer m.v., med henblik på at fremme den pågældendes navn, mærke (logo), image, aktiviteter eller produkter.

Stk. 2. Et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1, skal klart kunne identificeres ved, at tilskudsgiverens navn eller mærke (logo) er angivet ved programmets begyndelse eller slutning, eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet. I tekst-tv angives tilskudsgiverens navn eller mærke (logo) dog på de enkelte tekst-tv-sider, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Indholdet og programsætningen af et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1, må ikke påvirkes af tilskudsgiveren på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsforetagendets ansvar og redaktionelle selvstændighed med hensyn til programmerne.

Stk. 4. Kommunikationsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Danmarks Radio, TV 2, Satellit- og Kabelnævnet og Udvalget vedr. Lokal Radio og TV nærmere regler om tilskud til programmer, herunder om, hvorledes udsendelser, hvortil der ydes tilskud, samt, for så vidt angår lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed, programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden.

Kapitel 9

Forskellige bestemmelser

§ 74. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om, at Danmarks Radio mod godtgørelse af de hermed forbundne udgifter skal stille optagelser af sine udsendelser til rådighed for et i forskningsøjemed oprettet arkiv, og om adgangen til de arkiverede optagelser. Udgifterne ved oprettelse og drift af et sådant arkiv afholdes af Statskassen.

§ 75. For at sikre almenhedens ret til information kan kommunikationsministeren fastsætte regler om visse begrænsninger i fjernsynsforetagenders udnyttelse af enerettigheder til spredning af fjernsynsoptagelser fra større begivenheder, således at andre fjernsynsforetagender under nærmere angivne vilkår vil kunne bringe korte nyhedsindslag om begivenhederne.

§ 76. Med bøde straffes den, der

- 1) spreder lyd- eller billedprogrammer i strid med § 1,
- 2) fordeler lyd- eller billedprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg i strid med § 3,
- 3) overtræder § 4,
- 4) overtræder § 38 eller § 54 eller pålæg udstedt i medfør af disse bestemmelser,
- 5) overtræder § 62 eller forskrifter udstedt med hjemmel i denne bestemmelse eller

6) tilsidesætter en afgørelse om genmæle, jf. § 72, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 5, § 51, stk. 3, § 63, stk. 2, § 70 og § 73, stk. 4, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelse begået af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 77. Loven træder i kraft den 1. januar 1993. Dog fastsættes ikrafttrædelsestidspunktet for § 34, stk. 3, af kommunikationsministeren.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed.

§ 78. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 79. I lov nr. 348 af 6. juni 1991, medieansvarsloven, udgår i § 1, nr. 2, »eller fordeles«, og i § 1, nr. 2, § 5, stk. 1, og § 32, stk. 1, 1. pkt., udgår »lokal«.

§ 80. Regler, der er udstedt efter den hidtidige lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. § 77, stk. 2, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt efter denne lov. Overtrædelser af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Loven om radio- og fjernsynsvirksomhed (jf. lov-bekendtgørelse nr. 773 af 27. november 1991) er senest ændret ved lov nr. 87 af 11. februar 1992 (TV 2's bestyrelse og reklameregler for tv) (FT 1991-92, sp. 4517, 4945, 5825, 6246, A sp. 3599, B sp. 571 og C sp. 373). En sammenskrivning af den gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

Det foreliggende lovforslag er en stort set uændret genfremsættelse af et forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (L 164), som blev fremsat den 18. december 1991 (FT 1991-92, sp. 4516 og 4957, samt A sp. 3513). Lovforslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet.

Ud over forskellige redaktionelle ændringer er lovforslaget i forhold til det tidligere fremsatte ændret på flg. punkter: 1) Kapitel 6 om lokal radio og tv er delvis omarbejdet med henblik på dels at lette de lokale nævns muligheder for at administrere i overensstemmelse med loven og dens intentioner, dels generelt at sikre en mere ensartet praksis. 2) I kapitel 8 foreslås der givet mulighed for reklamer og sponsorering også i tekst-tv.

Baggrunden for lovforslaget

Lovforslagets hovedformål er at tilvejebringe bedre overensstemmelse mellem lovens indhold og den teknologiske udvikling som har fundet sted de seneste år, navnlig på satellitområdet.

Denne udvikling har medført, at der i stadig stigende omfang sendes satellitprogrammer fra udlandet, som kan modtages i Danmark, og som i visse tilfælde er tilrettelagt specielt for et dansk publikum.

I praksis er det således muligt for danske radio- og fjernsynsforetagender at nedsætte sig i udlandet og derfra sende danske programmer.

På den baggrund findes det rigtigt at give adgang til, at radio- og fjernsynsforetagender efter regler fastsat i den danske lovgivning også kan udøve programvirksomhed i Danmark, med henblik på udsen-

delse af programmer via satellit til et dansk eller til et internationalt publikum.

I konsekvens af, at der således åbnes for muligheden for at udsende programmer via satellit – som herefter kan fordeles i fællesantenneanlæggene – anses det for naturligt samtidig at give adgang til at udøve programvirksomhed med henblik på umiddelbar fordeling i fællesantenneanlæg i større områder end ét lokalt område, dvs. uden forudgående eller samtidig udsendelse via satellit eller andre former for radioanlæg (kabelfødt programvirksomhed).

Lovforslaget bygger på den internationale minimumsregulering på fjernsynsområdet, der fremgår af EF-direktivet om »tv uden grænser« og af Europarådskonventionen om grænseoverskridende fjernsyn, som i det store og hele indeholder samstemmede regler, og som begge har til formål i en bredere europæisk sammenhæng at tage højde for de problemer, den teknologiske udvikling har ført med sig for så vidt angår grænseoverskridende fjernsynsvirksomhed.

De foreslåede nye bestemmelser indebærer ikke nogen ændring af bestemmelserne i ophavsretslovgivningen om rettighedsklareringen i forbindelse med en sådan programspredning.

Ny affattelse af loven

I forbindelse med de ændringer af retstilstanden, som nu foreslås, er det fundet rigtigt at foretage en samlet ny redaktion af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Hovedloven, der blev gennemført i 1973, var i alt væsentligt en lov om Danmarks Radio. I årene 1985 til 1992 er denne lov i takt med udviklingen blevet underkastet så mange større og mindre ændringer, at der i dag reelt er tale om en anden lov (jf. bilag 2).

Sammenlignet med den gældende lov indebærer den ny redaktion primært, at kapitel 6 (tidligere: kapitel 2 a) om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed nu fremtræder i en systematisk væsentlig omarbejdet skikkelse. Det samme gælder kapitel 8 om reklamer og tilskud til programmer (tidligere: kapitel 3 a).

Lovens bestemmelser vil herefter i lovforslaget være ordnet på følgende måde:

- Kap. 1 Ret til at sprede programmer.
- Kap. 2 Fordeling af programmer i fællesantenneanlæg.
- Kap. 3 Danmarks Radio.
- Kap. 4 TV 2.
- Kap. 5 Programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af kabelanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område.
- Kap. 6 Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.
- Kap. 7 Afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmodtagere.
- Kap. 8 Reklamer og tilskud til programmer.
- Kap. 9 Forskellige bestemmelser.

Lovforslagets indhold

1. Udvidelse af adgangen til at udøve programvirksomhed via satellit og kabelanlæg

Det foreslås, at de nye former for programvirksomhed reguleres inden for et tilladelsessystem, som skal administreres af et uafhængigt nævn, Satellit- og Kabelnævnet.

De foreslåede regler bygger som nævnt på de europæiske regelsæt for grænseoverskridende fjernsynsvirksomhed.

Det er tilstræbt at gøre ordningen så lidt restriktiv som muligt i erkendelse af, at man i realiteten ikke vil kunne hindre, at danske satellitprogrammer, som sendes fra udlandet, modtages og gøres tilgængelige for et dansk publikum via fællesantenneanlæggene.

Af samme grund svarer de foreslåede reklameregler, for så vidt angår programvirksomhed via satellit, til de minimumsregler, som i medfør af de fælles europæiske regelsæt vil være gældende i de fleste andre europæiske lande. Af hensyn til TV 2's og lokale mediers indtjeningsmuligheder foreslås det, at der ikke tillades reklamer i kabelfødt programvirksomhed til større områder end ét lokalt tilladelsesområde.

Forslaget muliggør såvel radio- som fjernsynsvirksomhed.

Det er hensigten, at foretagender, som har tilladelse til at udøve lokal programvirksomhed, ikke også skal kunne opnå tilladelse til at udøve de foreslåede nye former for programvirksomhed. Forslaget herom skal navnlig ses i lyset af det gældende krav om at lokal programvirksomhed skal udøves selvstændigt. Dette nødvendiggør i sig selv, at det sikres, at de lokale medier alene udøver deres programvirksomhed inden for det geografisk begrænsede område, som følger af den lokale sendetilladelse.

Da televirksomhederne som offentlige programtransportører har en signalleveringsforpligtelse i forhold til private fællesantenneanlæg, forudsættes det samtidig, at de ikke selv kan erhverve tilladelse til at udøve den pågældende programvirksomhed. Det samme vil gælde foretagender, der er nærtstående til en televirksomhed.

2. Liberalisering af fordelingen af programmer, som modtages udefra, i fællesantenneanlæg

Ifølge gældende regler kan fællesantenneanlæg frit fordele alle de »udenlandske« programmer, som er tilgængelige, til de tilsluttede private boliger. Dette gælder, hvad enten der er tale om nabolandsprogrammer eller om programmer, som overføres ved hjælp af kommunikationssatellit med kabelfordeling for øje, og uanset om de modtages ved hjælp af en antenne eller gennem hybridnettets overordnede dele (det offentlige telenet).

Af motiverne til de gældende regler fremgår det imidlertid, at en fordeling af programmer, som ud fra en samlet bedømmelse må anses for at være danske, ikke vil være lovlig, selv om udsendelsen sker fra udlandet. Det anses i dag ikke for muligt at administrere eller håndhæve en sådan restriktiv ordning. Allerede af denne grund må denne begrænsning bortfalde.

En tilsvarende begrænsning gælder i øvrigt ikke for den enkelte husstands modtagning af programmer ved hjælp af egen antenne. Konsekvensen af lovforslaget vil altså være, at der fremover på dette punkt opnås lighed mellem de husstande, som modtager satellitprogrammer over egen individuel antenne, og dem, som modtager programmer gennem fællesantenneanlæg.

Yderligere gælder det i dag for fællesantenneanlæggene, at fordelingen af programmer skal foregå samtidig med udsendelsen og uden ændringer. Denne regel skal først og fremmest bidrage til at forhindre misbrug af radio- og fjernsynsforetagenders udsendelser. Men i sin nuværende absolutte form udelukkes tidsforskudt fordeling, selv i de tilfælde, hvor programmerne er bestemt til at blive fordelt til publikum på et andet tidspunkt end satellitsendingen.

Det foreslås derfor, at tidsforskudt fordeling bliver mulig, ligesom det i øvrigt foreslås, at der bliver mulighed for at tekste udenlandske programmer, begge dele forudsat, at fornødent samtykke fra programforetagendet foreligger.

Selv om en tidsforskudt fordeling m.v. eventuelt vil være lovlig efter loven om radio- og fjernsynsvirksomhed, må det understreges, at de berørte forhold også reguleres af lovgivningen om ophavsret, der kræver samtykke også fra de ophavsmænd og

F. t. l. om radio- og fjernsynsvirksomhed

udøvende kunstnere m.fl., hvis værker og præstationer indgår i de pågældende programmer. Dette vil også gælde for en tekstning og tidsforskydning, som eventuelt måtte blive foretaget i hybridnettets overordnede dele.

3. Præcisering af bestemmelserne vedrørende lokal radio og tv

De ovenfor nævnte forslag aktualiserer i sig selv behovet for at sikre, at de lokale medier udøver deres virksomhed selvstændigt – og alene inden for det geografisk begrænsede område, som den lokale tilladelse omfatter. Derudover har der på visse områder vist sig at være behov for at justere eller udbygge de gældende bestemmelser. Erfaringerne fra den gældende ordning viser således, at de lokale nævn i visse tilfælde har savnet fastere holdepunkter for deres administration.

Det foreslås på denne baggrund bl.a. at foretage en yderligere præcisering af kravet om at programvirksomheden skal udøves selvstændigt, specielt med henblik på at forebygge at lokale stationer indgår i forskellige samarbejdsforhold der vil være i modstrid med intentionerne bag lokalradio- og tv-ordningen.

Efter de gældende regler er udgangspunktet, at alle sager behandles og afgøres lokalt. Kun i tilfælde, hvor de lokale nævn ikke har tilstrækkelige forudsætninger for at vurdere om der foregår overtrædelser af de gældende regler, nemlig i network-sager, der omfatter flere lokalområder, er sagen henlagt til det centrale udvalg – Udvalget vedr. Lokal Radio og TV – som 1. instans. Desuden er mulighederne for at påklage de lokale afgørelser stærkt begrænsede, idet det kun er de lokale nævns mere indgribende afgørelser – om nægtelse eller inddragelse af en tilladelse – som kan indbringes for Udvalget vedr. Lokal Radio og TV.

Erfaringerne med ordningen har imidlertid vist, at der også i andre sagstyper end de ovenfor nævnte kan være et behov for fra centralt hold at kunne gribe ind med henblik på sikring af en lovmæssig forvaltning.

Udvalgets kompetence til som 1. instans at behandle network-sager foreslås således udbygget, så den også kommer til at omfatte relationerne mellem lokale tilladelseshavere og radio- eller fjernsynsforetagender, hvis virksomhed ikke er omfattet af den lokale tilladelsesordning, f.eks. satellit- eller kabelforetagender. Erfaringerne viser, at de lokale nævn, som efter de gældende regler varetager denne type sager, kan have vanskeligt ved at håndtere disse.

Det foreslås desuden at udvalget får mulighed for selv at tage sager, der som udgangspunkt behandles

lokalt, op – dvs. at udvalget gives en såkaldt »call-in« beføjelse m.h.t. de lokale afgørelser. Udvalget vil i den forbindelse dels kunne pålægge et lokalt nævn at tage en sag op til behandling, enten i form af en genoptagelse af en tidligere truffet afgørelse, eller i tilfælde hvor det lokale nævn udviser passivitet med hensyn til behandlingen af en sag, dels undtagelsesvis selv kunne træffe afgørelse i en i øvrigt lokal sag.

Forslagene må forventes i højere grad at sikre en ensartet praksis, ligesom de formentlig vil tilskynde de lokale nævn til i højere grad at leve op til de gældende regler om tilsynspligt.

I den gældende lov er det ikke nærmere fastlagt, hvor mange kommuner et fælles lokalradio eller -tv nævn skal kunne omfatte. Af forarbejderne fremgår dog, at udgangspunktet er at alene et fåtal af kommuner i et område, der naturligt kan betegnes som ét lokalområde, kan etablere fælles nævn. Et lokalområde må under ingen omstændigheder blive så stort, at programvirksomheden bliver af regional karakter.

Det foreslås, i lyset af den stedfundne udvikling m.h.t. nedsættelsen af fælles nævn, at det i loven præciseres, at et fælles nævn som udgangspunkt højest kan omfatte 5 kommuner. Det foreslås samtidig, at Udvalget vedr. Lokal Radio og TV gives kompetence til at godkende fravigelser af denne hovedregel i tilfælde hvor der foreligger et naturligt fællesskab mellem flere end 5 kommuner, som ønsker at oprette et fælles nævn. Udvalgets godkendelse vil ikke være nødvendig i tilfælde, hvor der alene er tale om en uændret videreførelse af et tidligere nedsat fælles nævn bestående af flere end 5 kommuner.

4. Reklamer og sponsorering i tekst-tv

Tekst-tv forstås i dette lovforslag som den del af programvirksomheden, seerne får adgang til ved at indstille deres modtagere på et ordinært program og derefter vælge det tilhørende tekst-tv program.

Tekst-tv er ikke særskilt reguleret i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, men betragtes som en del af programvirksomheden og er således omfattet af lovens almindelige regler for denne. Danmarks Radio, TV 2 og visse lokal-tv stationer sender i dag tekst-tv.

De gældende regler om reklame og sponsorering i tv er udelukkende udformet med henblik på den ordinære programflade og kan ikke overføres til tekst-tv. Heraf følger, at reklamering og sponsorering i dag ikke er tilladt i tekst-tv. Mangelen på udtrykkelige bestemmelser har imidlertid – navnlig inden for lokal-tv – givet anledning til en vis tvivl om den gældende retstilstand. Der er derfor behov for en nærmere regulering.

Det foreslås således, at der gives mulighed for reklamer i tekst-tv i TV 2, satellit-tv og lokal-tv. Vedrø-

rende indholdet af reklamer i tekst-tv foreslås det, at de regler som gælder for reklamer i den ordinære programflade i henholdsvis TV 2, satellit-tv og lokal-tv, overføres til tekst-tv-reklamer i disse medier. Reglerne om omfang og placering af reklamer foreslås derimod ikke overført, idet disse regler ikke giver mening i relation til tekst-tv, der ofte udsendes i form af enkelt sider, som seerne kan vælge at fastholde i et vilkårligt tidsrum.

Det foreslås desuden at indføre mulighed for sponsorering af tekst-tv i DR, TV 2, lokal-tv, satellit-tv og kabelfødt tv til større områder, som udgangspunkt efter samme regler, som i dag gælder for sponsorering af programmer i den ordinære programflade.

5. Forholdet til de fælles europæiske regelsæt på fjernsynsområdet

Ved udformningen af lovforslaget er det som nævnt indgået som et formål at tilstræbe overensstemmelse mellem den danske lovgivning og den europæiske regulering, som findes i EF-direktivet om »tv uden grænser« (Rådets direktiv af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (89/552/EØF)) og Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn af 5. maj 1989.

I forbindelse med Rådets vedtagelse af tv-direktivet i 1989 blev det fra dansk side tilkendegivet, at man ikke agtede at administrere eller at gennemføre lovændringer i henhold til direktivet, og der blev henvist til, at direktivet indeholder elementer, der vedrører kulturelt samarbejde, som ikke er omfattet af Traktaten. Med hensyn til konventionen, hvis indhold i alt væsentligt svarer til direktivets indhold, blev det ved åbningen af denne for undertegnelse fra dansk side tilkendegivet, at man ikke havde taget stilling til, hvorvidt Danmark for sit vedkommende ville undertegne og ratificere konventionen.

Baggrunden for den danske holdning til direktivet var navnlig de heri indeholdte forpligtelser vedrørende programmæssige mål. Ved direktivets endelige vedtagelse blev der af Rådet og Kommissionen afgivet erklæringer, som fremhæver disse forpligtelser »politiske karakter«. Disse erklæringer giver kun mening, hvis de opfattes som en afgørende svækkelse af forpligtelsernes juridisk bindende karakter.

Samtidig kan man konstatere, at den danske lovgivning og praksis i alt væsentligt allerede i dag opfylder direktivets krav.

På denne baggrund forekommer det hensigtsmæssigt, at Danmark nu indfører regler svarende til di-

rektivets, og derudover gennemfører de fornødne bestemmelser med henblik på tiltrædelse og ratificering af Europarådskonventionen, der jo vil kunne få tilslutning af en videre kreds af stater end EF's medlemslande. I dag har således 20 lande, heraf 9 EF-lande, undertegnet konventionen, deriblandt Norge og Sverige.

Også EFTA-landene har via EØS-aftalen, som nu er ved at blive ratificeret, tilsluttet sig tv-direktivets regler. Når ratificeringen er gennemført vil direktivet således også finde anvendelse på forholdet mellem EF-medlemsstater og EFTA-lande.

Som bilag 1 til lovforslaget medfølger en oversigt over direktivets indhold og de hertil svarende påtænkte danske ændringer af loven eller administrative forskrifter.

6. Danmarks Radio og TV 2

Der er i forslaget lagt vægt på, at Danmarks Radio og TV 2 på samme vilkår som andre medieforetagender, det vil sige uden at være underlagt de traditionelle public service krav, skal kunne få tilladelse til at sprede kabelfødte programmer.

Det følger som nævnt af de europæiske regelsæt, at der skal fastsættes bestemmelser om programmæssige mål for landsdækkende tv-stationer. Det er i den forbindelse hensigten i DR's og TV 2's vedtægter at formalisere, at institutionerne i det omfang det er muligt, med passende midler skal arbejde hen imod at efterleve programmålsætninger for så vidt angår europæisk og uafhængig produktion. Der vil ved udformningen af programmålsætningerne for DR og TV 2 blive lagt særlig vægt på programmer med dansk eller et andet nordisk sprog som original-sprog. DR og TV 2 opfylder allerede i dag de fælles europæiske målsætninger.

7. Medieansvar

Som følge af, at loven om radio- og fjernsynsvirksomhed foreslås ændret, således at der kan foretages programspredning ved hjælp af satellit og ved hjælp af fællesantenneanlæg i områder, som går ud over ét lokalt område, stilles der forslag om ændring af medieansvarsloven, således at de nye programforetagender vil blive omfattet af denne lov på linie med Danmarks Radio, TV 2 og lokale radio- og fjernsynsforetagender.

Økonomiske og administrative konsekvenser

For så vidt angår administrationen af den foreslåede tilladelsesordning på satellit- og kabelområdet skal der ifølge forslaget opkræves et gebyr for udstedelse af tilladelse til programvirksomhed via satellit

eller kabelanlæg til dækning af de udgifter, der er forbundet med Satellit- og Kabelnævnets virksomhed.

Lovforslaget forventes således ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for staten eller kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1. Ret til at sprede programmer.

Den gældende lovs kapitel 1 indeholder de »almindelige regler om spredning og fordeling af programmer«. Kapitlet fastslår således, hvilke foretagender der må iværksætte en trådløs udsendelse af programmer til almenheden, og hvilke der må iværksætte en fordeling af programmer gennem kabelanlæg til private boliger, dvs. aktivt udøve kabelfødt programvirksomhed. Endvidere fastlægges, hvilke eksisterende programmer fællesantenneanlæg må – evt. skal – fordele, tilligemed en nærmere regulering af hovedsagelig teknisk karakter.

Lovforslagets kapitel 1 indeholder derimod kun de almindelige regler om, hvilke foretagender der må iværksætte den omtalte trådløse eller kabelfødte programvirksomhed, medens fællesantenneanlæggenes benyttelse i øvrigt er udskilt til et selvstændigt kapitel 2.

Med hensyn til udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af radiosendere fastslår den nuværende § 1, at Danmarks Radio og TV 2 har ret til »spredning af lyd- og billedprogrammer til almenheden ved hjælp af radioanlæg«, og at selskaber, foreninger og lign. samt kommuner, der har fået tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed, i overensstemmelse med tilladelsen kan »sprede programmer til almenheden ved hjælp af radioanlæg«.

For så vidt angår udøvelse af kabelfødt programvirksomhed fastslår den nuværende § 3 a, at DR og TV 2 har ret til at »lade programmer fordele . . . ved hjælp af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til lokaler, som anvendes til privat beboelse.« Denne mulighed har aldrig været udnyttet i praksis, og den er i øvrigt ifølge lovmotiverne undergivet en vis geografisk og indholdsmæssig begrænsning. Endvidere kan selskaber, foreninger og lign. samt kommuner, der har fået tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed, i overensstemmelse med tilladelsen »lade programmer fordele« ved hjælp af de nævnte anlæg.

Begrebet spredning er hidtil i loven blevet anvendt i forbindelse med trådløs udsendelsesvirksomhed, som denne traditionelt foregår ved hjælp af rundspredende sendere på jorden til almenheden. Lovens § 1 har endvidere givet grundlag for den opfattelse, at landsdækkende dansk programvirksomhed ad

trådløs vej generelt måtte være forbeholdt DR og TV 2, dvs. uanset hvilken form for radioanlæg (satellit eller »terrestriske« sendere) der blev benyttet.

I praksis sendes de nuværende udenlandske satellitprogrammer dels over rundspredende satellitter (DBS-satellitter), dels over kommunikationssatellitter. Med de nye regler vil begrebet spredning af praktiske grunde omfatte begge disse former for sendinger. Det afgørende vil være, om programmerne af afsenderen er bestemt til modtagning hos almenheden – kodet eller ukodet – evt. at de sendes via satellit med fordeling i fællesantenneanlæg for øje. Undtaget fra begrebet er således radio/tv-selskabers programudvekslinger, som finder sted over kommunikationssatellitter med sigte på at indgå i modtagerens programvirksomhed, og andre tilsvarende former for lukkede teletransporter. Den foreslåede ordning vil dermed være i overensstemmelse med den praksis, som er dannet i takt med udviklingen i de teknologiske muligheder.

Til § 1

Med den foreslåede § 1 er det hensigten for fremtiden generelt at betegne den programvirksomhed, som reguleres af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed, som »spredning af lyd- og billedprogrammer«, uanset om der er tale om programvirksomhed ad trådløs vej eller via kabelanlæg (jf. bemærkningerne til § 2).

Nr. 1 og 2, om DR's og TV 2's adgang til at sprede programmer, viderefører således den nugældende § 1, stk. 1 og 2, og § 3 a, nr. 1 og 2, idet den hidtil forudsatte begrænsning for så vidt angår programvirksomhed via fællesantenneanlæg dog ophæves.

Nr. 3 giver som noget nyt adgang til på landsplan at sprede programmer ved hjælp af satellit eller kabelanlæg (fællesantenneanlæg). (Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til kapitel 5).

Nr. 4, om lokal radio og tv, viderefører den nugældende § 1, stk. 3, og § 3 a, nr. 3.

I øvrigt er den nugældende § 3 a, nr. 4, om éngangstilladelse til lokal programvirksomhed i fællesantenneanlæg, sammen med § 3 a, nr. 5, om friheden for kravet om tilladelse til lokal programvirksomhed i de mindste fællesantenneanlæg, overført til kapitel 6 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed (§ 46 og § 47).

Til § 2

Stk. 1 fastslår den anførte bredere anvendelse af begrebet spredning.

Den beskrevne udsendelse af programmer til almenheden ved hjælp af radioanlæg, herunder satellitter, henhører endvidere under loven om radio-kommunikation. Denne foreskriver, at der for enhver oprettelse og drift af radioanlæg af denne art skal indhentes tilladelse fra kommunikationsministeren.

Sådanne tilladelser kan først gives, når de dertil nødvendige frekvensmæssige løsninger er tilvejebragt, dels nationalt og dels efter særlige aftaler med udenlandske teleadministrationer i henhold til de internationale traktatlige forpligtelser, som Danmark har indgået. Afklaringen af disse forhold varetages inden for kommunikationsministerens område.

Stk. 2 indebærer en terminologisk forenkling, som er i overensstemmelse med almindelig sprogbrug, nemlig at alle kabelanlæg til fordeling af programmer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, i loven betegnes som fællesantenneanlæg.

Til kapitel 2. Fordeling af programmer i fællesantenneanlæg.

Dette kapitel omfatter kun bestemmelser, der vedrører benyttelsen af fællesantenneanlæg og det offentlige telenet (hybridnettet) til programforsyning, idet alle bestemmelser, der vedrører udøvelse af programvirksomhed, er samlet i kapitel 1.

De radioanlæg, som benyttes til modtagning af radio- og tv-udsendelser, reguleres ikke i denne lov, men er omfattet af bestemmelser i lov om radiokommunikation, som navnlig indeholder tekniske forskrifter for anlæggene, såvel til individuel modtagning som via fælles antenne.

Udsendelser af lyd- og billedprogrammer kan for det første modtages individuelt. Herved forstås, at programmet modtages ved hjælp af en antenne indbygget i den enkelte radio- eller fjernsynsmodtager eller et antenneanlæg, som kun benyttes af den pågældende bruger. Individuel modtagning kan omfatte alle danske og udenlandske programmer. Endvidere kan programmer modtages og fordeles i kabelanlæg med central modtagning af programmer med henblik på fordeling til de tilsluttede brugere.

Denne modtagning kan ske

- 1) ved hjælp af en antenne tilkoblet det pågældende anlæg,
- 2) ved hjælp af kabelfremføring fra et andet fællesantenneanlæg el.lign. eller
- 3) ved hjælp af programfremføring fra det offentlige telenet (hybridnettet).

Herudover kan programmer indføres direkte i anlægget.

Hvis der er tale om kabelanlæg til fordeling af programmer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, er de omfattet af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed og betegnes i dette lovforslag under ét som fællesantenneanlæg.

Programforsyning af andre typer af lokaler falder uden for loven om radio- og fjernsynsvirksomhed. Dette gælder f.eks. butik-, opholds- og udstillingsarealer, hotelværelser og lokaler for klienter, patienter og indsatte i diverse former for institutioner.

Den nugældende § 4 foreslås ikke videreført, idet denne bestemmelse er uden selvstændig betydning.

Til § 3

Den nugældende § 3, stk. 1, bestemmer, at fællesantenneanlæg alene må benyttes til fordeling af de i lovens § 1 omhandlede programmer (fra DR, TV 2 og lokale stationer), som enten modtages direkte ved hjælp af anlæggets antenne eller fremføres via hybridnettet. Herudover vil danske programmer eventuelt kunne indføres direkte i henhold til § 3 a (jf. bemærkningerne til kapitel 1). I praksis er der i dag kun tale om lokale programmer.

Endelig er det efter den gældende § 3, stk. 1, som udgangspunkt tilladt anlæggene at fordele alle udenlandske programmer, der modtages direkte via antenne eller fremføres via hybridnettet. For så vidt angår den hidtidige indskrænkende fortolkning af denne bestemmelse henvises til de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede § 3 indebærer en opgivelse af de eksisterende begrænsninger i de oprindelige lovmotiver for så vidt angår fordeling af programmer fra udlandet. En yderligere konsekvens heraf vil være, at også programmer, der i udlandet alene spredes ved hjælp af kabelanlæg, i givet fald lovligt vil kunne fordeles her i landet.

Stk. 1 er en videreførelse af den nugældende § 3, stk. 2.

Stk. 2 er en ny bestemmelse vedrørende muligheden for at tidsforskyde og tekste programmer. Det må fremhæves, at et samtykke fra det pågældende radio- eller tv-foretagende ikke i sig selv vil være tilstrækkeligt til at gøre tekstning og tidsforskydning af programmer lovlig, idet ophavsretslovgivningen også kræver, at der skal foreligge samtykke fra ophavsmand, udøvende kunstnere m.fl., hvis værker indgår i programmerne. (Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger).

Tekstning m.v. og tidsforskydning vil eventuelt også kunne foretages centralt i hybridnettets overordnede dele med henblik på fordeling af det pågældende program i tilsluttede fællesantenneanlæg.

Det skal understreges, at bestemmelsen ikke åbner adgang til en egentlig redigering af et nyt selvstændigt program på basis af forskellige programleverandørers udsendelser. En sådan aktivitet må i givet fald udøves på grundlag af reglerne i lovforslagets § 1, nr. 3, og kapitel 5.

Stk. 3, om den begrænsede fremføring af lokale programmer via hybridnettet, er en videreførelse af den nugældende § 3, stk. 1, nr. 1, 2. pkt.

Til § 4

Bestemmelserne svarer til den nugældende § 3 b om fællesantenneanlægs »must carry«-forpligtelser vedrørende Danmarks Radios og TV 2's tv-programmer samt – i anlæg med over 8 programkanaler – lokale tv-programmer.

Stk. 1 udstrækker dog disse forpligtelser til også at omfatte DR's radioprogrammer. Flere og flere lyttere får deres radioprogrammer leveret gennem fællesantenneanlæg, og det må derfor anses for rimeligt, at der ved lov sikres dem adgang til DR's programmer. Disse programmer findes allerede i anlæggene, og en »must carry«-forpligtelse vil således kunne pålægges, uden at der opstår kapacitetsmæssige problemer for anlæggene.

Til § 5 og § 6

Bestemmelserne viderefører i hovedsagen den nugældende § 5 og § 5 a om bl.a. kommunikationsministerens adgang til at fastsætte de fornødne regler for fællesantenneanlægs indretning og brug, regler vedrørende det offentlige telenets (hybridnettets) rolle i programforsyningen samt om kommunernes deltagelse i planlægningen af fællesantenneanlæg og anlæggenes tilslutning til hybridnettet.

Til kapitel 3. Danmarks Radio.

Bortset fra forslaget om, at Danmarks Radio eventuelt vil kunne sprede programmer ved hjælp af fællesantenneanlæg (§ 7, stk. 3), er kapitlet indholdsmæssigt identisk med den gældende lovs kapitel 2.

Ud fra lovtekniske hensyn er der foretaget enkelte redaktionelle ændringer. Således er DR's forpligtelse vedrørende kortbølgeprogrammer (hidtil: § 14 b, stk. 1) nu indsat i formålsbestemmelsen som § 7, stk. 4, og bestemmelserne om statens finansiering af kortbølgevirksomheden og eventuelt andre dele af DR's virksomhed (hidtil: § 14 b, stk. 2, og § 15) er samlet som § 16.

Til § 7, stk. 3

Danmarks Radios ret til at udøve anden programvirksomhed foreslås udvidet til at omfatte landsdækkende kabelfødt programvirksomhed. (Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger).

Det foreslås, at en eventuel supplerende kabelfødt programvirksomhed i DR's regi skal udøves efter bestemmelserne i kapitel 5. Det indebærer, at den ikke må være konkurrenceforvridende i forhold til andre foretagenders lignende virksomhed.

Til kapitel 4. TV 2.

Kapitlet er, bortset fra enkelte ændringsforslag, indholdsmæssigt identisk med den gældende lovs kapitel 2 b. Der er dog ud fra lovtekniske hensyn foretaget en række redaktionelle ændringer. For så vidt angår de indholdsmæssige ændringer henvises til bemærkningerne til § 18, stk. 4, og til § 32.

Til § 18, stk. 4

Det foreslås, som anført i de almindelige bemærkninger, at give den landsdækkende TV 2-virksomhed adgang til eventuelt at udøve kabelfødt programvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse er parallel til bestemmelsen om Danmarks Radios adgang til at udøve sådan programvirksomhed (§ 7, stk. 3). Der vil ikke kunne indgå reklamer i TV 2's kabelfødte programvirksomhed, jf. § 65, stk. 3.

Til § 32

I forbindelse med forslaget om at give bl.a. TV 2 mulighed for at sende reklamer i tekst-tv (der henvises til de almindelige bemærkninger), foreslås det at TV2 Reklame A/S får til opgave at levere tekst-tv-reklamer til TV 2, på samme måde som TV2 Reklame allerede i dag leverer reklameblokke til TV 2's ordinære programflade.

Med *stk. 2* foreslås det desuden at lovfæste et krav om, at TV2 Reklame i 3 måneder skal opbevare og om nødvendigt aflevere båndoptagelser af de udsendte reklamer med henblik på Radio- og TV-Reklamenævnets behandling af klager over indholdet af disse. For så vidt angår reklamer udsendt i tekst-tv vil opbevaringen dog eventuelt kunne finde sted på et andet, dertil egnet opbevaringsmedie.

TV2 Reklame opbevarer i øvrigt allerede i dag de udsendte reklameindslag og leverer båndoptagelser af disse til brug for Reklamenævnet.

Til kapitel 5. Programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af kabelanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område.

Formålet med dette kapitel er at tilvejebringe de fornødne regler, som skal gælde for de nye former for dansk programvirksomhed.

Som beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget gør den teknologiske udvikling det nødvendigt, at Danmark indfører tidssvarende bestemmelser, som gør det muligt her i landet at udøve denne form for udsendelsesvirksomhed. Denne udvikling tilsiger også, at denne virksomhed bør kunne foregå på vilkår, som svarer til dem, der gælder i en række andre europæiske lande.

Kabelfødt programvirksomhed efter nærværende kapitel vil i princippet kunne være landsdækkende, men kan også være et tilbud til fællesantenneanlægene i en enkelt landsdel eller mindre områder.

Fællesantenneanlæg må ikke overskride en kommunegrænse. Brugen af telenettet til fremføring af radio- og fjernsynsprogrammer er omfattet af koncessionen i henhold til lov om visse forhold på telekommunikationsområdet. Derfor vil kabelfødt programvirksomhed, som skal dække flere kommuner, skulle gøre brug af det offentlige telenet (hybridnettet) for at kunne få det kabelfødte program fordelt samtidig i flere kommuner.

Kabelfødte programmer vil dog også kunne distribueres til interesserede fællesantenneanlæg ved hjælp af kassetter eller lignende.

Der vil blive fastsat regler for programforetagernes anvendelse af hybridnettets overordnede dele (det offentlige telenet) til fremføring af deres programmer i overensstemmelse med, hvad der i øvrigt er gældende for offentlige teletjenester. Det vil først og fremmest sige takstprincipper og abonnementsvilkår for programtransporten fra programforetagendet til og med HF-punkterne (overgangspunkterne fra det offentlige telenet til tilsluttede fællesantenneanlæg). Det lægges i den forbindelse til grund, at programudbyderen betaler televirksomhedernes monopoldel for programtransporten frem til og med HF-punkterne. Programforetagenderne må samtidig træffe aftale med ejerne/operatørerne af de tilsluttede fællesantenneanlæg vedrørende levering og betaling for programmet. Det skal endvidere være muligt for ejeren af et fællesantenneanlæg udelukkende at aftage et eller flere af de programmer fra hybridnettets HF-punkter, som er resultatet af den foreslåede programvirksomhed ved hjælp af kabler.

Til § 34

Stk. 1 indeholder den almindelige regel om, at et foretagende skal indhente tilladelse hos Satellit- og Kabelnævnet, hvis det vil udøve virksomhed her i

landet i form af programspreddning enten via satellit eller via fællesantenneanlæg i et område, som er mere omfattende end et enkelt lokalt område inden for lokal radio- og tv-ordningen.

I bestemmelsen foreslås som kriterium for, om en tilladelse fra nævnet er påkrævet, at vedkommende foretagende »hører under dansk myndighed«. I overensstemmelse med dansk retstradition må det i almindelighed antages, at den fornødne tilknytning til Danmark vil foreligge, når foretagendet reelt har sit hjemsted her i landet. I praksis vil dette normalt afhænge af beliggenheden af hovedkontoret, eventuelt den bestemmende eller programansvarlige enhed. Dette vil i øvrigt harmonere med reglerne om værneting (retsplejelovens § 238).

Ved bedømmelsen af, om et foretagende skal søge nævnets tilladelse, er det således efter denne hovedregel ikke i sig selv afgørende, om foretagendet eventuelt benytter sig af visse danske tekniske faciliteter i forbindelse med distributionen af sine programmer, f.eks. en radioforbindelse (uplink) fra dansk område til en satellit.

Det kan ikke udelukkes, at der lejlighedsvis vil kunne opstå tvivl, om et medieforetagende har tilknytning til Danmark frem for et andet land, og dermed om, hvilket lands regler der skal lægges til grund. Sådanne eventuelle problemer må imidlertid i givet fald løses ud fra en konkret vurdering.

Indhentelsen af Satellit- og Kabelnævnets tilladelse til programvirksomhed fritager ikke et medieforetagende for at tilvejebringe tilladelser, som måtte være påkrævede efter anden lovgivning, herunder lov om radiokommunikation. (Der henvises til bemærkningerne til § 2).

Stk. 2-3 udgør et supplement til hovedreglen i stk. 1 om, hvornår der skal søges tilladelse hos Satellit- og Kabelnævnet. Formålet er i overensstemmelse med Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn og EF's direktiv om »tv uden grænser« at undgå, at der opstår »huller« imellem forskellige europæiske landes regulering af udsendelsesaktiviteter, for så vidt angår fjernsyn.

I tilfælde, hvor et tv-foretagende ikke henhører under noget EF-lands myndighed, men hvor der dog foreligger en uomtvistelig tilknytning til Danmark, foreslås det således i stk. 2, at der også skal stilles krav om en tilladelse fra nævnet. Denne tilknytning skal foreligge ved, at man fra dansk side har stillet en frekvens eller en satellitkapacitet til rådighed, eller ved, at forbindelsen til vedkommende satellit (uplink) udgår fra dansk territorium.

Af stk. 3 fremgår dog, at der heller ikke i tilfælde, hvor et tv-foretagende hører under et EFTA-lands myndighed, stilles krav om en dansk tilladelse efter

stk. 2. Bestemmelsen er en følge af EØS-aftalen (jf. også de almindelige bemærkninger), hvorefter EFTA-landene, i og med at de i aftalen tilslutter sig tv-direktivet, som udgangspunkt ligestilles med EF-landene m.h.t. anvendelsen af direktivets regler. Bestemmelsen vil blive sat i kraft ved en bekendtgørelse fra ministeren, når ratificeringen af EØS-aftalen er sket.

Igennem de foreslåede regler vil der være tilvejebragt gensidighed mellem Danmark og de øvrige EF-lande, og fremover også EFTA-landene, idet disse lande i medfør af tv-direktivet, henholdsvis EØS-aftalen, har indført eller har forpligtet sig til at indføre tilsvarende bestemmelser.

Tilladelse fra nævnet efter stk. 2-3 vil som nævnt alene være nødvendig, hvis spredningen er afhængig af de tekniske faciliteter, der i givet fald stilles til rådighed fra dansk side. Under de nuværende forhold vil dette formentlig i praksis kun kunne forekomme i den form, at der foretages uplink fra Danmark til en satellit, medens hovedsædet for virksomheden ligger i et andet land, nemlig et land uden for EF og EFTA. Hvis der kun er tale om, at der lejlighedsvis foretages uplink fra Danmark, f.eks. i forbindelse med transmission af enkelte programmer, nyhedsindslag eller lignende, som skal indgå i en programvirksomhed, kræves der ikke tilladelse fra nævnet.

Stk. 4 har til formål at gøre det muligt for Danmark at tilslutte sig Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn, således at der også mellem Danmark og en række europæiske lande uden for EF og EFTA vil kunne tilvejebringes gensidighed med hensyn til udstedelsen af tilladelser.

Det kan i denne forbindelse nævnes, at konventionens regler om, hvilket land der skal udstede tilladelse, ikke er identiske med dem, som er valgt i EF-direktivet og her foreslået i stk. 1 og 2.

Efter direktivet (art. 2, stk. 1) er kriterierne i prioritetsorden:

1. Hjemsted.
2. Frekvens/satellitkapacitet/uplink.

Efter konventionen (art. 5, stk. 2, litra b) er kriterierne, for så vidt angår satellitudsendelser, derimod prioriteret således:

1. Uplink.
2. Frekvens/satellitkapacitet.
3. Hjemsted.

Konventionen finder ikke anvendelse i forholdet mellem lande inden for EF, og som følge af EØS-aftalen heller ikke på forholdet mellem EF-lande og EFTA-lande. Men der vil kunne forekomme tilfælde i forhold til lande uden for EF og EFTA, der har tilsluttet sig konventionen, hvor konventionen fører

til et andet resultat med hensyn til udstedelsen af tilladelse, end det her foreslåede stk. 1.

Som eksempel kan nævnes det tilfælde, at et foretagende har hjemsted i et andet EF-land eller et EFTA-land, men foretager uplink her i landet for udsendelser, der modtages i et land uden for EF og EFTA, som har tilsluttet sig konventionen. Mellem Danmark og EF/EFTA-landet er det klart, at tilladelsen skal udstedes i sidstnævnte land, men imellem ikke-EF/EFTA-landet og Danmark er det også klart, at konventionen fører til, at tilladelsen skal udstedes her i landet. Der er derfor behov for en hjemmel til, at kommunikationsministeren kan udfærdige de fornødne supplerende regler.

Til § 35

Bestemmelsen fastslår, at tilladelse til spredning via satellit eller via kabelanlæg i større områder ikke vil kunne udstedes til foretagender, som har tilladelse til at udøve lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed. Formålet hermed er, at der skal være fuld klarhed om, inden for hvilket regelsæt et medieforetagende i givet fald udøver sin virksomhed, og at undgå, at der opstår tilfælde, hvor både Satellit- og Kabelnævnet og et lokalt radio- og fjernsynsnævn (henholdsvis Udvalget vedr. Lokal Radio og TV) kan tænkes at være rette myndighed.

Forslaget udelukker derimod ikke, at en tilladelse vil kunne udstedes til foretagender, der kan anses for at være nærtstående i forhold til lokale tilladelseshavere, f.eks. på grund af de pågældende foretagenders ejerforhold.

Bestemmelsen fastslår også, at tilladelse ikke vil kunne udstedes til de af Tele Danmarks datterselskaber, der udfører aktiviteter på vegne af koncessionshaveren i henhold til loven om visse forhold på telekommunikationsområdet.

Endelig fastslås det, at foretagender, der er nærtstående til de nævnte datterselskaber, ikke vil kunne opnå tilladelse til at udøve programvirksomhed.

Televirksomhedernes nuværende transportørrolle i forbindelse med hybridnettets monopoldel, hvorefter televirksomhederne ikke må erhverve eksklusive programrettigheder, har til formål at sikre, at der ikke er rettmæssige forhold, der måtte forhindre et fællesantenneanlæg i at modtage og fordele et givet program. Hermed sikres, at leverancen af programmer i hybridnettets HF-punkter som forudsat bliver efterspørgselsstyret.

Hvis televirksomhederne gik aktivt ind i rollen som programforetagende via kabel eller satellit, kunne dette komme i konflikt med transportørrollen, idet f.eks. en filmkanal forudsætter, at programfore-

tagendet erhverver kabelspredningsrettigheder til de pågældende film.

Den opstillede forudsætning om, at televirksomhederne som offentlige programtransportører ikke kan erhverve tilladelse til at udøve programvirksomhed er udelukkende begrundet i ovennævnte forhold. Dette hensyn tilsiger derudover, at televirksomhederne heller ikke må have væsentlig økonomisk eller ejerskabsmæssig indflydelse i et foretagende, der opnår tilladelse til programvirksomhed.

Konkret anses foretagender for nærtstående, hvis ejerforholdene indikerer dette, enten i form af, at det ene foretagende direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af det andet foretagendes kapital, eller at en væsentlig del af begge foretagenders kapital direkte eller indirekte ejes af samme foretagende. Hvis et programforetagende modtager væsentlige økonomiske tilskud fra et af de omtalte datterselskaber, vil dette ligeledes indicere, at der er tale om hinanden nærtstående foretagender.

Til § 36

Stk. 1 foreskriver, at ansøgere skal fremlægge beskrivelser af deres projekter, som dels skal indeholde oplysninger om programspredningen, igangsættelsestidspunkt, sendetider, organisations- og ledelsesforhold og lignende, dels belyser karakteren af den programvirksomhed, som det er hensigten at udøve. Det skal i den forbindelse oplyses, om den retter sig mod bestemte målgrupper, f.eks. om der er tale om undervisningsvirksomhed. Endvidere skal ejerforholdene belyses, således at det klart fremgår, hvem der står bag initiativet.

Herudover skal der redegøres for det økonomiske grundlag, herunder om der er tale om reklamefinansiering eller en form for brugerbetaling. Denne beskrivelse skal sandsynliggøre, at det fornødne økonomiske grundlag er til stede. Såfremt oplysningerne findes utilstrækkelige, kan nævnet eventuelt give afslag.

Stk. 2 åbner mulighed for, at kommunikationsministeren kan fastsætte bindende forskrifter om ansøgnings udformning og indhold. Formålet vil i givet fald være at sikre, at der bliver indsendt ensartede og fyldestgørende oplysninger om projekterne. Men der vil også kunne stilles visse krav til ansøgerens organisationsform, hvis dette viser sig påkrævet.

Ligeledes vil ministeren om fornødent kunne give forskrifter om udstedelsen af tilladelser, og det vil i denne forbindelse kunne pålægges indehavere af tilladelser i passende omfang at levere oplysninger af statistisk karakter vedrørende programvirksomhedens omfang og indhold.

Stk. 3 bestemmer, at ministeren fastsætter gebyrer for tilladelser til programspredning via satellit eller via kabel. Det er hensigten at opkræve gebyr årligt, så længe tilladelsen løber.

Til § 37

Stk. 1 giver bl.a. kommunikationsministeren hjemmel til at stille krav om, at de kommende satellit- og kabelforetagender, i det omfang det er muligt, med passende midler arbejder hen imod at efterleve visse programmålsætninger for så vidt angår europæisk og uafhængig produktion.

Med henblik på at tilvejebringe overensstemmelse med de regler, som vil være gældende i de øvrige europæiske lande i henhold til EF-direktivet om »tv uden grænser« og Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn, vil der desuden blive udfærdiget regler, som pålægger satellit- og kabelforetagenderne at udøve programvirksomheden på en sådan måde, at der tages hensyn til børn og unges særlige forhold.

Stk. 2 fastslår, at reklamer kan indgå i satellitudsendelser efter reglerne i lovens kapitel 8 (§ 66 og § 67), medens reklamer ikke må forekomme i de kabelspredte programmer. (Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger).

Stk. 3 henviser med hensyn til sponsorering – af både satellit- og kabelspredte programmer – ligeledes til kapitel 8 (§ 73).

Stk. 4 pålægger de nye programforetagender at identificere sig, bl.a. med henblik på at lette lytternes og seernes orientering i det øgede programudbud. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 53, stk. 2, nr. 2, som indeholder en parallel bestemmelse om lokale programforetagenders pligt til at identificere sig.

Til § 38

Bestemmelsen om optagelse og opbevaring af udsendelser m.v. svarer fuldt ud til den foreslåede § 54 i kapitlet om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som afspejler den gældende § 15 c.

Til § 39

Bestemmelsen – der skal ses i sammenhæng med § 42, stk. 2, nr. 2 og 3, om Satellit- og Kabelnævnets kompetence – fastlægger, i hvilke tilfælde en inddragelse af tilladelse vil kunne ske. En inddragelse vil kunne være midlertidig eller endelig.

Til § 40

Bestemmelsen om, at en tilladelse bortfalder, hvis den ikke udnyttes i ét år, har til formål at holde registreringen af programudbydere ajour, uden at der skal anstilles nærmere undersøgelser af, om tilladelsehaveren måtte have planer om at udnytte den på et senere tidspunkt. Foretagendet vil ikke være afskåret fra at søge tilladelse igen.

Til § 41

Det er hensigten, at tilladelsesordningen for satellit- og kabelspredte programmer skal forvaltes af et lille sagkyndigt nævn udpeget af kommunikationsministeren.

For så vidt angår overholdelse af god presseskik og spørgsmål om gennemle over for muligt skadevoldende oplysninger, vil klager henhøre under Pressenævnet, ligesom det gælder vedrørende de øvrige radio- og fjernsynsforetagender, jf. nærmere medieansvarslovens kapitel 5-7. (Se § 79).

Sager vedrørende indholdet af reklamer vil henhøre under Radio- og TV-Reklamenævnet.

Til § 42

Stk. 1 fastslår generelt, at Satellit- og Kabelnævnet er berettiget til at indkalde oplysninger fra tilladelsehaverne om virksomhedens drift, uden at der nødvendigvis foreligger en konkret sag for nævnet om den pågældende virksomhed.

Stk. 2 fastslår, at nævnet afgør, om tilladelse skal udstedes, jf. §§ 34-36, om en tilladelse skal inddrages, jf. § 39, eller om den er bortfaldet på grund af passivitet, jf. § 40, og at nævnet kan vælge den mildere reaktion påtale i stedet for inddragelse. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for kommunikationsministeren eller nogen anden administrativ myndighed. Nævnets virksomhed udøves selvsagt inden for rammerne af de almindelige forvaltningsretlige regler som forvaltningsloven, offentlighedsloven m.v.

Til kapitel 6. Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Kapitlet, der afløser den gældende lovs kapitel 2 a, har været underkastet en gennemgribende lovteknisk revision. Hertil kommer en række forslag til præciseringer og et mindre antal nye bestemmelser, jf. bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Til § 43

Bestemmelsen svarer til den gældende § 15 a, stk. 1.

Til § 44

Stk. 1 svarer til den gældende § 15 a, stk. 2.

Stk. 2 og 3 er nye bestemmelser, der har til formål at underbygge lovens krav om, at programvirksomheden skal udøves selvstændigt, jf. den foreslåede § 50.

Det følger for så vidt allerede af gældende ret, at ledelsen af programvirksomheden også skal udøves selvstændigt. Erfaringerne viser, at personsammenfald inden for bestyrelser og den overordnede ledelse i øvrigt på lokale radioer eller tv-stationer typisk vil være udtryk for, at der også foreligger et programmæssigt samarbejde, som er i strid med intentionerne bag ordningen. Det er derfor fundet rigtigt at indsætte et udtrykkeligt forbud mod personsammenfald af denne art i loven sammen med de øvrige grundbetingelser for at opnå tilladelse, således at forbudet kan håndhæves allerede på det tidspunkt, hvor nævnene behandler ansøgningerne om tilladelse.

Bestemmelserne udelukker kun personsammenfald mellem lokale radioer indbyrdes og mellem lokale tv-stationer indbyrdes. Der er derimod ud fra formålet med bestemmelsen ikke anledning til også at udstrække forbudet til at omfatte dobbeltstillinger på en radio og en tv-station.

Til § 45

Bestemmelsen svarer til den gældende § 15 a, stk. 3.

Til § 46

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 3 a, nr. 4. (Der henvises til bemærkningerne til § 1).

Den hidtidige bestemmelse i § 3 a, nr. 4, 2. pkt., hvorefter éngangstilladelse til spredning af et lokalt program i fællesantenneanlæg vil kunne udstedes af Udvalget vedr. Lokal Radio og TV, hvis et lokalt nævn ikke er nedsat, foreslås dog ikke videreført. Bestemmelsen har kun haft praktisk betydning i lokalradio-/tv-ordningens første år og har i en årrække ikke været anvendt.

Til § 47

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende § 3 a, nr. 5. (Der henvises til bemærkningerne til § 1).

Til § 48

Stk. 1 svarer til den gældende § 15 b, stk. 2.

Stk. 2 er en ny bestemmelse, der bør ses i sammenhæng med den foreslåede § 49, stk. 5. Efter de to

holdsvis indholdet af ansøgninger og udstedelsen af tilladelser. Formålet hermed vil være at skabe et fastere grundlag både for de lokale nævns behandling af ansøgninger og for deres efterfølgende tilsyn.

Dette forudsætter, at nævnene sættes i stand til at stille krav om flere oplysninger om bl.a. økonomiske og organisatoriske forhold, f.eks. om samarbejde med produktionsselskaber m.v., og ad denne vej tilvejebringe en øget viden om såvel ansøgere som tilladelseshavere i området, blandt andet med henblik på at påse, at lovens krav om selvstændig programvirksomhed opfyldes.

Til § 49

Stk. 1-4 svarer til den gældende § 15 b, stk. 1 og 3, § 15 e, stk. 4, og § 15 a, stk. 7.

Stk. 5 giver ministeren en særskilt hjemmel til at fastsætte bindende regler om udstedelsen af tilladelser, jf. også ovenfor om § 48, stk. 2.

Det er bl.a. hensigten heri at pålægge tilladelseshaverne en pligt til at oplyse nævnene om eventuelle ændringer af forhold, som har været lagt til grund ved udstedelsen af tilladelsen. Hermed forbedres nævnenes mulighed for at føre tilsyn med, at vilkår og forudsætninger for tilladelsen til stadighed overholdes.

Der vil endvidere udtrykkeligt blive åbnet mulighed for, at nævnet med henblik på at sikre virksomhedens lokale karakter – som et vilkår efter stk. 2 – kan stille krav om, at programvirksomheden skal udøves fra et studie beliggende i det lokale område.

Baggrunden er, at der i nogle tilfælde er blevet etableret fysiske netværk i den forstand, at programmer bliver sendt fra et (centralt) studie beliggende i ét lokalt område (via en APL-linie) over en eller flere lokale stationers sendere i andre lokale områder. Da denne praksis vil kunne indicere, at der reelt ikke er tale om lokal programvirksomhed i det enkelte lokale område, bør det lokale nævn have adgang til at modsætte sig dette ud fra en konkret vurdering af forholdene.

Endelig vil det blive overvejet, om der er behov for at præcisere, at den minimumssendetid, som nævnet har tildelt en ansøger, og den placering af denne sendetid, som enten er aftalt mellem tilladelseshaverne eller – i mangel af enighed herom – fastsat af nævnet, ikke i løbet af tilladelsesperioden vil kunne ændres af nævnet i forbindelse med udstedelsen af nye tilladelser i området, medmindre tiden faktisk ikke udnyttes.

Til § 50

Forslaget skal tydeliggøre de allerede gældende regler. Der synes at være et behov for, i forlængelse af tidligere skete præciseringer af loven, at foretage en yderligere præcisering af kravet i den gældende § 15 a, stk. 4, 1. pkt., om, at programvirksomheden skal udøves selvstændigt. Formålet hermed er især at sikre, at der reelt er tale om lokal programvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den almindelige regel, at programvirksomheden skal udøves selvstændigt.

Indehaveren af en tilladelse vil derfor ikke lovligt kunne indgå i samarbejdsforhold vedrørende programvirksomheden med andre tilladelseshavere eller med udenforstående foretagender, f.eks. produktionsselskaber, der i kraft af samarbejdsforholdets karakter resulterer i, at indehaveren mister hele, eller en del af, sin suveræne bestemmelsesret med hensyn til, hvilke programmer der skal udsendes, og hvilket indhold der skal være i programmerne.

Der kan i denne forbindelse henvises til § 44, stk. 2 og 3, der i organisatorisk henseende forbyder visse personsammenfald på det overordnede ledelsesniveau.

Stk. 2 fastslår nærmere, for så vidt angår programmer, der tilgår stationer fra andre radio- eller tv-foretagender, at det vil være udelukket, at den lokale udsendelse af et program, der føres frem udefra, kan være lovlig, hvis udsendelsen foregår samtidig med, at fremføringen sker, eller alene med en ubetydelig tidsforskydning (»samsending«). Eksempelvis vil en lokal stations udsendelse af satellitprogrammer samtidig med, at fremføringen sker, være i strid med bestemmelsen.

Det må være en klar forudsætning for, at en videre udsendelse kan anses for lovlig, at der forinden har været mulighed for en konkret stillingtagen til det pågældende program.

Bestemmelsen i den gældende § 15 a, stk. 4, 2. pkt., om, at der undtagelsesvis kan ske samsending, hvis dette i det enkelte tilfælde er særlig begrundet i lokale forhold, foreslås opretholdt. Som eksempel kan nævnes en transmission af en fodboldkamp, der vedrører to forskellige lokalområder.

Ved forslaget ophæves derimod ministerens adgang til – udover de ovenfor nævnte lokalt begrundede undtagelser – i sjældne tilfælde at dispensere fra forbudet mod samsending. Denne dispensationsadgang, som findes i den gældende § 15 a, stk. 4, 3. pkt., er overordentlig snæver og har aldrig været anvendt i praksis.

Stk. 3 fastslår herudover, at der ikke må oprettes faste samarbejdsforhold – enten mellem stationer

indbyrdes eller mellem stationer og udenforstående foretagender – der forpligter lokale tilladelseshavere til at udsende de samme programmer som andre radio- eller tv-foretagender (programmæssigt »network«). Dette gælder, uanset om der er tale om tidsforskudt udsendelse.

Forbudet gælder kun for de ordinære programmer. Reklamer er således ikke omfattet af forbudet mod network.

Reglen indebærer ikke et forbud mod samarbejde i almindelighed. Eksempelvis kan flere tilladelseshavere danne en forening med henblik på at foretage gunstige programindkøb, blot programvirksomheden udøves selvstændigt af den enkelte tilladelseshaver. Den enkelte tilladelseshaver skal i alle tilfælde bevare sin redaktionelle frihed.

Til § 51

Stk. 1 svarer til den gældende § 15 a, stk. 5.

Stk. 2 er en ny bestemmelse. I forbindelse med tilvejebringelsen af overensstemmelse med de regler, som vil være gældende i europæiske lande i henhold til Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn og EF-direktivet om »tv uden grænser«, foreslås det at skabe hjemmel for, at der også herhjemme for lokal-tv's vedkommende vil kunne udfærdiges regler, som pålægger tilladelseshaverne at udøve programvirksomheden på en sådan måde, at der tages hensyn til børn og unges særlige forhold.

Stk. 3 svarer til den gældende § 15 a, stk. 6.

Til § 52

Bestemmelsen svarer til den gældende § 15 d, stk. 3, dog er det nu præciseret, at tilladelseshaveren – ud over at påse overholdelsen af reklameregler – også skal påse overholdelsen af regler om sponsoring samt salg af sendetid.

Til § 53

Stk. 1 og stk. 2, nr. 1, svarer til den gældende § 15 d, stk. 1 og 2.

Stk. 2, nr. 2, er en ny bestemmelse, som svarer til lovforslagets § 37, stk. 4, om identifikation af foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit eller fællesantenneanlæg i større områder end ét lokalt område.

Det er for så vidt allerede i dag fast praksis, at Telestyrelsen i sine tilladelser til oprettelse og drift af sendere foreskriver en regelmæssig identifikation af senderen. Dette sker med henblik på det tekniske tilsyn efter loven om radiokommunikation. Et tilsvarende pålæg i forbindelse med lokal programvir-

ksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg kendes ikke.

Den her foreslåede bestemmelse har et andet formål, idet den går ud på at identificere den pågældende lokale radio eller tv-station over for lyttere/seere og eventuelt de lokale nævn, bl.a. med henblik på behandlingen af mulige sager om programvirksomheden.

Til § 54

Bestemmelsen svarer til den gældende § 15 c.

Til § 55

Bestemmelserne svarer til den gældende § 15 f, stk. 3-6. Det er en formel nydannelse, at det nu i stk. 4 udtrykkeligt fastslås, at det er indehaveren af en tilladelse, som har en ret til at indklage et nævns inddragelse af denne for Udvalget vedr. Lokal Radio og TV.

Dette er i overensstemmelse med fast praksis på området, idet ingen andre end tilladelseshaveren selv vil kunne gøre brug af tilladelsen fremover, hvis udvalget skulle vurdere nævnets inddragelse. Det kan imidlertid være hensigtsmæssigt at forebygge enhver tvivl om, hvem der i givet fald er klageberettiget.

Til § 56

Bestemmelserne afløser den gældende § 15 e, stk. 1-3. Nævnets kompetence til at udstede tilladelser er dog overført til § 57, stk. 2. Endvidere indeholder de foreslåede stk. 2, 3 og 5 flere ændringer.

Stk. 2 er en ny bestemmelse, der lovfæster en overgrænse på 5 for, hvor mange kommuner der normalt vil kunne gå sammen om at nedsætte et fælles nævn, dog med adgang for kommunalbestyrelserne til at opretholde én gang foretagne sammenslutninger og en mulighed for dispensation gennem Udvalget vedr. Lokal Radio og TV. De nævnsområder, der i dag omfatter mere end 5 kommuner, vil således kunne opretholdes.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, indgår det allerede i dag i forarbejderne til bestemmelsen om oprettelse af fælles nævn, at sådanne nævn som udgangspunkt kun kan omfatte et fåtal af kommuner, og at der skal opretholdes en klar afgrænsning mellem lokal og regional programvirksomhed. Samtidig viser det sig, at flere og flere kommuner i de forløbne år har dannet fælles nævn, således som loven åbner mulighed for – og der er i den forbindelse en tydelig tendens til, at antallet af kommuner inden for de enkelte fælles nævn er stigende.

Mangelen på udtrykkelige lovbestemmelser om nævns størrelser har på denne baggrund givet anledning til usikkerhed om den gældende retstilstand.

Den stedfundne udvikling aktualiserer således behovet for nu udtrykkeligt at fastslå, hvor store »lokalområder« der er forenelige med ordningen.

Når valget er faldet på 5 kommuner, hænger det sammen med, at 95 pct. af samtlige nævn i dag omfatter 5 eller færre kommuner. Ved en dispensation fra udvalgets side må der lægges vægt på de traditionelle forbindelser, befolkningstal, den geografiske afgrænsning og andre stedlige forhold, der kan begrunde et naturligt fællesskab mellem de pågældende kommuner. Der bør i denne forbindelse også kunne tages hensyn til de særlige forhold i Storkøbenhavn, ikke mindst på tv-området, hvor et stort antal kommuner er henvist til at dele et fåtal af frekvenser.

Stk. 3 fastholder, at antallet af personer i et lokalt nævn skal være ulige og mindst 5. Som noget nyt foreslås det, at den gældende lovs overgrænse på 13 medlemmer, som det hidtil kun har været muligt for ministeren at dispensere fra i forbindelse med nedsættelsen af fælles nævn, bortfalder. Det bør i fremtiden bero på kommunalbestyrelsernes egen vurdering af behovet for repræsentation af forskellige interesser og nævnets arbejdsdygtighed, om et højere antal vil være hensigtsmæssigt.

Stk. 5 fastholder, at nævnets funktionsperiode er den kommunale valgperiode, men overlader det til kommunalbestyrelserne selv at afkorte bestående nævns periode i forbindelse med oprettelsen af fælles nævn, en kompetence som hidtil har ligget hos ministeren. Også når et fælles nævn ønskes nedsat i løbet af valgperioden, vil Udvalget vedr. Lokal Radio og TV skulle tage stilling til, om flere end 5 kommuner kan gå sammen, jf. stk. 2.

Til § 57

Stk. 1 er en udbygning af den gældende § 15 f, stk. 2, som giver nævnet ret til at indkalde oplysninger fra tilladelseshaverne om virksomhedens drift. Det fremgår nu udtrykkeligt, at nævnet kan indkalde enhver oplysning af betydning for nævnets arbejde, og at nævnet kan fastsætte en frist for indsendelsen.

Formålet hermed er at markere, at nævnet er myndighed i forhold til tilladelseshaverne, på en stærkere måde, end det er tilfældet i den gældende lov.

Stk. 2 svarer i det væsentlige til den gældende § 15 f, stk. 1, og sammenfatter nævnets kompetence.

Stk. 3 bestemmer, at det lokale nævn underretter Udvalget vedr. Lokal Radio og TV, hvis det får kendskab til forhold angående programmæssigt

samarbejde mellem en lokal tilladelseshaver og radio- eller tv-foretagender, som ligger uden for nævnets egen kompetence, men inden for udvalgets, jf. § 59, stk. 3.

Til § 58

Stk. 1 svarer til den gældende § 15 h, stk. 1, 1. led.

Stk. 2 indeholder en mindre ændring i forhold til den gældende § 15 h, stk. 2, hvorefter der har kunnet være 5-7 medlemmer i udvalget. Udvalget har siden dets første nedsættelse bestået af 5 medlemmer, hvilket har vist sig at være et hensigtsmæssigt antal. Det foreslås ud fra disse erfaringer, at antallet begrænses til maksimalt 5 medlemmer.

Stk. 3 svarer til den gældende § 15 h, stk. 3.

Til § 59

Stk. 1 er udformet parallelt til den foreslåede § 57, stk. 1, om de lokale nævns adgang til at indkalde oplysninger. I praksis træffer Udvalget vedr. Lokal Radio og TV naturligvis altid sine afgørelser på grundlag af oplysninger indkaldt fra de lokale nævn og ansøgere/tilladelseshavere. Ved at formalisere grundlaget herfor understreger og styrker bestemmelsen udvalgets muligheder for at varetage sine opgaver.

Stk. 2 svarer til den gældende § 15 h, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 3 udbygger den gældende § 15 h, stk. 1, nr. 4, om udvalgets behandling af sager om programvirksomheden, hvor sådanne sager vedrører flere lokale områder.

Hensigten er at tilrettelægge en klarere og mere hensigtsmæssig kompetencefordeling mellem de lokale nævn og udvalget i sager om ulovlig samtidig udsendelse af programmer og andet ulovligt programsamarbejde:

- 1) Samarbejde mellem tilladelseshavere *inden for* det enkelte nævns område henhører under nævnet.
- 2) Samarbejde mellem en lokal tilladelseshaver og radio/tv-foretagender *uden for* nævnets ansvarsområde henhører under udvalget.

Der sigtes hermed dels til samarbejde mellem lokale tilladelseshavere i forskellige nævns områder, dels som noget nyt til samarbejde mellem lokale tilladelseshavere og radio/tv-foretagender, som selv står uden for ordningen med lokal radio og tv, f.eks. satellitstationer, nabolandsstationer, eventuelle danske foretagender, der udøver kabelfødt programvirksomhed, o.s.v.

Stk. 4 er en ny regel i tilslutning til den foreslåede

§ 56, stk. 2, 2. pkt., om nedsættelsen af nævn omfattende over 5 kommuner.

Stk. 5 svarer til den gældende § 15 h, stk. 1, nr. 1.

Stk. 6 er en ny bestemmelse. Med henblik på at sikre en lovmæssig forvaltning lokalt foreslås det at give Udvalget vedr. Lokal Radio og TV kompetence til i visse tilfælde at gå ind i sager, som i øvrigt fortsat skal behandles og afgøres lokalt:

1. I tilfælde, hvor et lokalt nævn synes at forholde sig passivt over for åbenbare tilsidesættelser af gældende bestemmelser, bør udvalget kunne pålægge nævnet at tage sagen op til behandling og afgørelse, hvis sagen ligger inden for nævnets kompetence og ikke tidligere har været behandlet i nævnet.
2. I tilfælde, hvor et lokalt nævn har truffet en afgørelse, der synes at indebære en åbenbar tilsidesættelse af gældende bestemmelser, bør udvalget kunne pålægge nævnet at genbehandle sagen. Som eksempel kan nævnes, at et nævn har truffet en afgørelse, som ikke er påklaget til udvalget, men som er i åbenbar modstrid med udvalgets afgørelse i tilsvarende sager.
3. Udvalget bør undtagelsesvis kunne beslutte at overtage det lokale nævnets beføjelser efter loven.

Til § 60

Bestemmelsen viderefører den gældende § 15 j.

Til kapitel 7. Afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmotagere.

Kapitlet er indholdsmæssigt identisk med den gældende lovs kapitel 2 c.

Til kapitel 8. Reklamer og tilskud til programmer.

De foreslåede ændringer har til formål at fastsætte reklameregler m.v. for de nye former for programvirksomhed via satellit. Herudover foreslås det, som anført i de almindelige bemærkninger, at give mulighed for reklamer og sponsorering i tekst-tv. Endelig er der foretaget visse redaktionelle ændringer, navnlig m.h.t. kapitlets opbygning.

De gældende regler for reklame i TV 2 samt i lokal radio og tv foreslås i øvrigt ikke ændret.

Vedrørende de foreslåede regler for reklamer i tekst-tv bemærkes, at der i den ordinære programflade kan forekomme indslag, der fremtræder som tekst-tv. Det kan f.eks. være programoversigten for næste dag eller meddelelser fra Arbejdsformidlingen om ledige jobs eller lignende. Dette betragtes imidlertid ikke som tekst-tv i denne sammenhæng, men som en integreret del af den ordinære programvir-

somhed. Det betyder bl.a. at disse indslag, i modsætning til tekst-tv, tælles med ved opgørelsen af den daglige sendetid og den del heraf, der må anvendes til reklamer, og at reklamer som placeres i forbindelse med disse programmer, skal overholde reglerne for reklamer i den ordinære programflade.

Som anført i de almindelige bemærkninger, giver de gældende regler om omfang og placering af reklamer ingen mening i relation til tekst-tv, idet tekst-tv oftest udsendes i form af enkelsider, som seerne kan vælge at fastholde i et vilkårligt tidsrum.

Tekst-tv ligner derimod på mange måder den trykte presse, hvor reklamer/annoncer kan placeres hvor som helst, og hvor der ikke findes nogen begrænsning på omfanget af reklamer. Det foreslås derfor, at der ikke lægges begrænsninger på omfanget og placeringen af reklamer i tekst-tv.

Derimod foreslås det, at de regler, der gælder for indholdet af reklamer i den ordinære fjernsynsvirksomhed, overføres til tekst-tv. Det vil bl.a. betyde, at der i tekst-tv i TV 2 og i lokal-tv vil være forbud mod reklamer for lægemidler, øl, vin, spiritus og tobak, samt mod reklame for økonomiske interessegrupper og religiøse og politiske anskuelse, mens det for tekst-tv via satellit bl.a. vil betyde, at det – ligesom det er foreslået for reklamer i den ordinære programflade i satellit-tv – vil være muligt at reklamere for øl, vin og spiritus efter nærmere regler fastsat af kommunikationsministeren.

Til § 64

Bestemmelsen viderefører den gældende § 19 b, stk. 1.

Til § 65

Stk. 1 viderefører den gældende § 19 b, stk. 2 og stk. 4, nr. 1, samt § 19 c.

Stk. 2 indfører mulighed for tekst-tv-reklamer i TV 2 efter de ovenfor anførte retningslinier.

Stk. 3 er en ny bestemmelse, der fastslår, at TV 2's eventuelle programvirksomhed ved hjælp af fællesantennelanlæg, jf. § 18, stk. 4, ikke må indeholde reklamer.

Til § 66 og § 67

De foreslåede reklameregler for satellit-tv, herunder de foreslåede regler for tekst-tv-reklamer, er udformet med udgangspunkt i de fælles europæiske regelsæt på dette område, således som disse fremgår dels af EF-direktivet om »tv uden grænser« dels af Europarådskonventionen om grænseoverskridende fjernsyn. (Der henvises til bilag 1).

Selv om disse regelsæt alene vedrører fjernsynsvirksomhed, foreslås det, at principperne heri også lægges til grund ved fastsættelsen af reglerne for radiovirksomhed via satellit for så vidt angår indholdet og omfanget af reklamer. For så vidt angår placering af reklameindslag foreslås det derimod, at man her fastsætter regler parallelle til de regler, der gælder for reklame i lokal radio.

De foreslåede regler vil blive uddybet yderligere i en bekendtgørelse, som vil tage udgangspunkt i de europæiske regelsæt. Der vil bl.a. indgå følgende:

- Generelle bestemmelser om, at reklamer ikke må krænke menneskelig værdighed, religiøse eller politiske overbevisninger, diskriminere, tilskynde til farlig adfærd m.v.
- At reklame for alkoholholdige drikkevarer kun kan finde sted med visse begrænsninger, herunder at reklame for alkohol ikke må tilskynde til umådeholden indtagelse af alkohol eller fremstille mådehold i et negativt lys, samt at disse reklamer ikke må rette sig specielt imod børn og unge.
- Særlige bestemmelser for reklamer, der retter sig imod børn og unge, og som sigter på at hindre udnyttelse af børn og unges manglende erfaring eller særlige tillid til forældre, lærere eller andre.

Endelig følger det af Europarådskonventionen, at det skal sikres, at der ikke fra Danmark sendes reklamer, der særligt retter sig mod en anden stat, såfremt disse reklamer har til hensigt at omgå det pågældende lands reklameregler. Der vil blive fastsat regler, som tager højde for denne bestemmelse.

For så vidt angår reklame for lægemidler er de foreslåede regler mere restriktive end de fælles europæiske regler, der alene indeholder et forbud mod reklame for receptpligtige lægemidler. Baggrunden for det foreslåede generelle forbud mod reklame for lægemidler er lægemiddellovens nuværende regler om radio- og fjernsynsreklamer, som afspejles i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Såfremt lægemiddellovens regler på dette område ændres, vil lov om radio- og fjernsynsvirksomhed blive ændret i overensstemmelse hermed.

Til § 68

Stk. 1 viderefører den gældende § 19 b, stk. 2 og stk. 4, nr. 2, samt § 19 c.

Stk. 2 indfører mulighed for tekst-tv-reklamer i lokal-tv efter de ovenfor anførte retningslinier.

Til § 69

Bestemmelserne viderefører den gældende § 19 b, stk. 3 og stk. 4, nr. 3, samt § 19 c, stk. 1.

Til § 70

Bestemmelsen viderefører § 19 d. Der vil med hjemmel i den pågældende bestemmelse ligeledes kunne fastsættes uddybende regler om tekst-tv-reklamer.

Til § 71 og § 72

Forslagene indebærer, at Radio- og TV-Reklame-nævnet bliver klageinstans med hensyn til indholdet af reklamer i forbindelse med udsendelser via satellit efter kapitel 8. Herudover er der foretaget visse redaktionelle ændringer af de pågældende bestemmelser.

Nævnet vil i øvrigt også være klageinstans for så vidt angår indholdet af reklamer i tekst-tv.

Til § 73

Det foreslås, at de gældende regler om sponsoring af radio- og fjernsynsprogrammer også finder anvendelse på de nye former for programvirksomhed via satellit og kabelanlæg. De nærmere regler for sponsoring af programmer i disse medier vil blive uddybet i en bekendtgørelse, som i det store og hele vil svare til den gældende bekendtgørelse om sponsoring af programmer i Danmarks Radio, TV 2 og lokal radio og tv (bkg. nr. 340 af 22. maj 1990). Dog vil sponsorbidrag fra producenter af alkohol, politiske partier, fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer blive tilladt i programvirksomhed via satellit.

Med hensyn til tekst-tv foreslås det som udgangspunkt at tillade sponsoring af tekst-tv-sider efter de samme regler, som gælder for sponsoring af programmer i den ordinære programflade i de pågældende medier. Heraf følger bl.a., at der i satellit-tv vil kunne forekomme sponsorbidrag fra producenter af alkohol, politiske partier, fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer, jf. ovenfor, ligesom det inden for lokal-tv vil være muligt at sælge sendetid i tekst-tv efter de samme regler, som idag gælder for salg af sendetid i den ordinære programflade inden for lokal-tv.

Det foreslås dog, at der indføres særlige regler for identifikation af sponsor i tekst-tv. For så vidt angår den ordinære programvirksomhed følger det af de gældende regler, at kreditering (dvs. visning af sponsors navn eller logo) skal placeres ved det sponsorede programs begyndelse eller slutning, eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet. I tekst-tv har dette ingen mening, og det foreslås derfor, at krediteringen i tekst-tv placeres på de enkelte sponsorede sider.

Kommunikationsministeren vil i øvrigt fastsætte nærmere regler for sponsorering af tekst-tv-sider efter de ovenfor anførte retningslinier, jf. § 73, stk. 4.

Til kapitel 9. Forskellige bestemmelser.

Til § 74

Bestemmelsen viderefører den gældende § 20.

Til § 75

Det stigende antal tv-kanaler, som især satellit-udviklingen har medført, øger seernes muligheder for at blive informeret om begivenheder af væsentlig interesse. Samtidig indebærer den øgede konkurrence mellem tv-foretagenderne, at køb af enerettigheder til transmission fra sådanne begivenheder bliver mere udbredt, også når det drejer sig om begivenheder, som finder sted i et andet land end tv-foretagendets eget. Herved er der risiko for, at store dele af publikum udelukkes fra muligheden for at følge de omtalte begivenheder gennem fjernsynet.

Hovedformålet med den foreslåede bestemmelse er således at sikre offentlighedens ret til at blive informeret. Det er ikke hensigten at indskrænke tv-foretagenders ret til at erhverve enerettigheder til transmission, men at pålægge indehavere af enerettigheder at lade andre tv-foretagender bringe korte nyhedsindslag om begivenhederne. Ministeren vil fastsætte nærmere regler herom i en bekendtgørelse.

Bestemmelsen er en opfølgning af en Europaråds-rekommandation, som omhandler regulering på dette område af forholdet mellem forskellige landes fjernsynsvirksomhed. For ikke at stille danske tv-foretagender ringere end udenlandske er det fundet hensigtsmæssigt at lade bestemmelsen omfatte også forholdet mellem danske landsdækkende tv-foretagender. For så vidt angår udenlandske tv-foretagenders ret til at kræve adgang til korte nyhedsindslag fra danske foretagender, vil det være en forudsætning, at de pågældende landes lovgivning indeholder en tilsvarende bestemmelse.

Det er tanken i de nærmere regler at fastslå, at indehaveren af eneretten til transmission fra en begivenhed skal give andre tv-foretagender mulighed for at bringe korte indslag – typisk på 90 sekunder – fra begivenheden i deres nyhedsudsendelser. Denne mulighed skal i princippet kunne udnyttes vederlagsfrit. Benyttelse af de korte nyhedsindslag tænkes underlagt visse restriktioner, bl.a. med hensyn til tidspunkt for udsendelse, placering i programfladen og genudsendelse.

Til § 76

Som en konsekvens af den foreslåede ændrede opbygning af lovens hidtidige kapitel 1, er der herved foretaget en redaktionel ændring af lovens bestemmelse om bødestraf.

Udøvelse af programvirksomhed i strid med lovens § 1 vil som hidtil kunne medføre bødestraf. Dette gælder også en eventuel udøvelse af programvirksomhed via satellit eller via kabelanlæg, der rækker ud over ét lokalt område, såfremt denne virksomhed udøves uden tilladelse fra Satellit- og Kabelnævnet.

Det foreslås derudover, jf. § 76, stk. 1, nr. 4, at reglen om bødestraf for overtrædelse af reglerne om opbevaring af bånd, som tidligere alene rettede sig imod lokal programvirksomhed, også kommer til at gælde for de nye former for programvirksomhed. Det foreslås samtidig præciseret, at også overtrædelser af pålæg udstedt i medfør af de pågældende bestemmelser (§ 38 og § 54) og ikke blot overtrædelse af selve bestemmelserne, kan medføre bødestraf.

På samme måde foreslås det i stk. 1, nr. 5, præciseret, at også overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 62 vil kunne straffes med bøde.

Derimod foreslås det, at bødestraf for overtrædelse af § 52 (tilladelsesindehaverens opsyn med, at reklamereglerne overholdes) bortfalder. Bestemmelsen er overflødig, idet bestemmelse om bødestraf kan indgå i reklamebekendtgørelserne, jf. § 70. Sådanne bestemmelser findes allerede for så vidt angår lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Det foreslås endvidere, at bødestraf for overtrædelse af § 53, stk. 2, nr. 1, (oplysning om programleder i forbindelse med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed) bortfalder.

Endelig foreslås det, at bødestraf for overtrædelse af regler fastsat i henhold til § 60, der generelt giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed under hensyn til erfaringer med ordningen, bortfalder.

Til § 77

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1993.

For så vidt angår § 34, stk. 3, foreslås det dog, at denne bestemmelse først sættes i kraft af ministeren, når EØS-aftalen er ratificeret, jf. også bemærkningerne til § 34, stk. 3.

Til § 79

Medieansvarslovens § 1, nr. 2, fastslår, at loven omfatter »Lyd- og billedprogrammer, der spredes eller fordeles af Danmarks Radio, TV 2, TV 2's regio-

nale virksomheder og foretagender, der har tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed«.

Lovens § 5, stk. 1, fastslår, at de nævnte foretagender over for Pressenævnet skal angive, hvem der er redaktør. Lovens § 32, stk. 1, 1. pkt., fastslår, at de nævnte foretagender umiddelbart hæfter for erstatninger og tilhørende sagsomkostninger, der efter loven er idømt forfatteren til en tekst, den, der har fremsat en udtalelse, eller redaktøren.

Det foreslås, at ordene »eller fordeles« udgår af § 1, nr. 2, fordi iværksættelse af fordeling af programmer gennem fællesantenneanlæg efter forslaget til ny § 1 og § 2 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed fremtidig vil være omfattet af begrebet »spred-

ning af programmer«. Ændringen er af redaktionel karakter.

Endvidere foreslås det, at ordet »lokal« udgår af § 1, nr. 2, § 5, stk. 1, og § 32, stk. 1, 1. pkt.

Formålet med dette forslag er at sikre, at medieansvarslovens bestemmelser kommer til at omfatte alle foretagender, der efter loven om radio- og fjernsynsvirksomhed har en tilladelse til radio- og fjernsynsvirksomhed, hvad enten der som hidtil er tale om lokal virksomhed, eller der er tale om de nye former for virksomhed via satellit eller gennem fællesantenneanlæg i områder, der går ud over ét lokalt område. Forslaget indebærer således, at den ved medieansvarsloven etablerede ensartede ansvarsordning for pressen og de elektroniske medier opretholdes.

Oversigt over indholdet af direktivet om »tv uden grænser« og eventuelle ændringer af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed samt administrative forskrifter

1. Direktivets indhold.

Direktivet har en »modtager-« og en »afsenderside«.

På den ene side forpligter direktivet landene til ikke at lægge hindringer i vejen for udbredelsen af de udsendelser fra andre medlemslande, som kan modtages i landet.

På den anden side skal landene sørge for, at alle tv-stationer, som sender i eller fra landet, efterlever et vist regelsæt. Der er tale om en minimumsregulering, landene kan derfor godt have strengere regler. Direktivet indeholder følgende minimumsregler:

1) Regler om omfang, placering og indhold af reklamer:

- *Omfang*: Maksimalt 15 pct. af daglig sendetid + særlige regler for teleshopping.
- *Placering*: Adskilt fra programmerne ved indhold og præsentation, primært i blokke, ikke skjult reklame. Reklamer skal som udgangspunkt placeres mellem programmerne, men kan dog indsættes i programmer med naturlige pauser, programmer af en vis varighed m.v.
- *Indhold*: Reklamer må ikke krænke menneskelig værdighed, religiøse eller politiske overbevisninger, diskriminere, tilskynde til farlig adfærd, skade mindreårige m.v. Der må ikke reklameres for tobaksvarer, receptpligtig medicin og kun med visse begrænsninger for alkohol.

2) Regler om sponsorering:

Forbud mod sponsorindflydelse på programlægningen, krav om identifikation af sponsor m.v. Reglerne er stort set parallelle til de gældende danske regler. Direktivet forbyder dog ikke sponsorbidrag fra producenter af alkohol, politiske partier, fagforeninger eller arbejdsgiverorganisationer.

3) Regler om berigtigelse:

Krav om adgang til berigtigelse.

4) Særlig hensyntagen til børn og unge:

Medlemslandene skal træffe »passende foranstaltninger med henblik på at sikre«, at der ikke gennem udsendelser voldes skade på mindreåriges udvikling, og de skal sørge for, at der ikke tilskyndes til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

5) Programmæssige mål (»kvoter«):

Medlemsstaterne skal, »når det er muligt, med passende midler drage omsorg for«, at over 50 pct. af sendetiden (ekskl. nyheder, sport, konkurrencer, reklamer og tekst-tv) afsættes til europæiske programmer. Ligeledes skal staterne »når det er muligt, med passende midler« sørge for, at foretagenderne afsætter mindst 10 pct. af sendetiden (ekskl. nyheder osv.), evt. 10 pct. af programbudgettet, til europæiske programmer fra producenter, der er uafhængige af foretagenderne.

2. Eventuelle ændringer af loven om radio- og fjernsynsvirksomhed samt administrative forskrifter.

1) På »afsendersiden« mangler der generelt lovbestemmelser med henblik på den situation, at nogen kunne ønske fra Danmark at sende via satellit. Det skal sikres, at eventuelle nye danske satellit-tv-stationer overholder direktivets regler om programmæssige målsætninger, reklamer, sponsorering, beskyttelse af mindreårige og berigtigelse. – Det samme vil i givet fald gælde for eventuelle nye landsdækkende kabel-tv-stationer.

Dette kræver lovændringer, som indgår i lovforslaget.

2) På »modtagersiden« må det fastslås, at fællesantenneanlæg frit kan fordele alle udsendelser.

ser, som sendes fra udlandet (uanset om disse er »danske« eller »udenlandske«).

Dette kræver ikke i sig selv lovændring.

Yderligere indebærer direktivet for så vidt angår Danmarks Radio, TV 2 og lokal-tv:

3) Efter direktivets ordlyd skal der indføres bestemmelser om de programmæssige mål (»kvoter«) også for de landsdækkende tv-stationer DR og TV 2.

Dette kræver ikke en egentlig lovændring, men vil kunne gennemføres administrativt, dvs. ved, at kommunikationsministeren ind-

sætter bestemmelser herom i vedtægterne for DR og TV 2.

4) For lokal-tv må der indføres regler om særlig hensyntagen til børn og unge.

Dette kræver lovændring i form af en præcisering af ministerens kompetence til at fastsætte nærmere regler for lokal fjernsynsvirksomhed.

For DR's og TV 2's vedkommende antages det, at den fornødne hensyntagen til børn og unge er forudsat i deres forpligtelser som »public service«-institutioner, men eventuelt kunne bestemmelser indsættes i vedtægterne.

Bilag 2

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 27. november 1991, som ændret ved lov nr. 87 af 11. februar 1992)

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser om spredning og fordeling af lyd- og billedprogrammer

§ 1. Danmarks Radio har ret til spredning af lyd- og billedprogrammer til almenheden ved hjælp af radioanlæg.

Stk. 2. TV 2 har ret til spredning af lyd- og billedprogrammer til almenheden ved hjælp af radioanlæg.

Stk. 3. Selskaber, foreninger og lign. samt kommuner, der har fået tilladelse efter kapitel 2 a, kan i overensstemmelse med tilladelsen sprede programmer til almenheden ved hjælp af radioanlæg.

§ 2. (Ophævet)

§ 3. Fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, må kun benyttes til fordeling af:

- 1) Danske lyd- og billedprogrammer omfattet af § 1, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af en televirksomhed. Televirksomhedens fremføring af lokale programmer, jf. § 1, stk. 3, må dog kun ske til de kommuner, der grænser op til tilladelsens område, samt til kommuner, der grænser op til disse kommuner.
- 2) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, som kan modtages direkte på frekvenser, der er bestemt til radiospredning, eller som fremføres til anlægget af en televirksomhed, herunder også programmer, som overføres via kommunikationssatellitter med henblik på viderefordeling i fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg.
- 3) Udenlandske lyd- og billedprogrammer, der overføres via kommunikationssatellit, og som modtages af et fællesantenneanlæg

efter tilladelse i henhold til lov om radio-kommunikation.

Stk. 2. Fordelingen af de i stk. 1 nævnte programmer må kun finde sted uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen eller overføringen finder sted.

§ 3 a. Lyd- og billedprogrammer må endvidere uanset § 3 fordeles ved hjælp af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til lokaler, som anvendes til privat beboelse, i følgende tilfælde:

- 1) Danmarks Radio har ret til at lade programmer fordele.
- 2) TV 2 har ret til at lade programmer fordele.
- 3) Selskaber, foreninger og lign. samt kommuner, der har fået tilladelse efter kapitel 2 a, kan i overensstemmelse med tilladelsen lade programmer fordele.
- 4) Det nævn, der er omtalt i § 15 e, kan i særlige tilfælde tillade, at programmer om enkeltstående begivenheder af lokal karakter fordeles i kortere perioder inden for et lokalt område. Hvor et nævn ikke er oprettet, træffes afgørelsen af det udvalg, der er omtalt i § 15 h.
- 5) Fordeling af programmer kan uden tilladelse ske i anlæg, som ikke omfatter mere end 25 tilslutninger i en bygning eller en gruppe af nærliggende bygninger.

§ 3 b. Det påhviler ejere af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til lokaler, som anvendes til privat beboelse, at sikre, at der i anlægget sker en fordeling af Danmarks Radios og TV 2's fjernsynsprogrammer, herunder regionale fjernsynsprogrammer, der er bestemt til modtagelse i det pågældende område.

Stk. 2. Såfremt anlæggene indeholder mere end 8 kanaler, skal der tillige stilles en kanal til rådighed for lokale fjernsynsprogrammer, der spredes eller fordeles i det pågældende område i henhold til tilladelse efter kapitel 2 a.

§ 4. De anlæg, som er påkrævede til fremføring af programmer som nævnt i § 3, stk. 1, til den pågældende televirksomhed, etableres i henhold til den i § 2 i lov om visse forhold på telekommunikationsområdet meddelte koncession.

§ 5. Kommunikationsministeren fastsætter forskrifter om oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privat beboelse. I forskrifterne kan der fastsættes bestemmelser om følgende forhold:

- 1) Tilladelse til oprettelse, udbygning, indretning og benyttelse af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, herunder om brugerindflydelse på programvalg i anlæg, der ikke ejes af brugerne.
- 2) Anlæg og drift af forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg samt om ejerforhold til disse.
- 3) Fremføring af lokale programmer efter § 3, stk. 1, nr. 1. I tilfælde, hvor særlige geografiske forhold tilsiger det, kan kravet om kommunernes beliggenhed i forhold til tilladelsens område fraviges.
- 4) Fremføring af udenlandske lyd- og billedprogrammer til fordeling efter § 3, stk. 1, nr. 2, herunder om midlertidig fremføring ved hjælp af radiokæde.
- 5) Overordnede regler for beregning af betaling for fællesantenneanlægs tilslutning til og forsyning fra televirksomhedernes net og om indseende med reglernes overholdelse.
- 6) At fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg kun under særlige lokale forhold kan overskride en kommunes grænse.
- 7) Fællesantenneanlæg og andre kabelanlægs tekniske udførelse og typegodkendelse af det anvendte materiel.
- 8) Gebyrer til dækning af de udgifter, som er forbundet med administrationen af § 5 og § 5 a, stk. 1 og 2, herunder de i medfør heraf fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan tillade, at en televirksomhed opretter og driver fællesantenneanlæg, og kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Tilladelse til oprettelse og drift af fællesantenneanlæg og forbindelser til og mellem fællesantenneanlæg kan betinges af, at vedkommende televirksomhed mod betaling senere kan erhverve de dele af de pågældende an-

læg, som er nødvendige af hensyn til udbygning af det offentlige telenet. Vilkårene for en eventuel overtagelse skal være knyttet til tilladelsen.

§ 5 a. Tilladelse til oprettelse og udbygning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til fordeling af lyd- og billedprogrammer til lokaler, der anvendes til privat beboelse, meddeles efter indhentet udtalelse fra kommunen.

Stk. 2. Tilladelse til oprettelse og udbygning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg meddeles efter en vurdering af, om der sker en hensigtsmæssig udnyttelse af tilslutningsmuligheder, som er indeholdt i en godkendt plan, jf. stk. 3, eller i en ingangværende planlægning, hvorom der er enighed mellem kommunen og vedkommende televirksomhed.

Stk. 3. En televirksomhed kan efter forhandling med kommunen udarbejde en plan for forsyning af kommunen eller en del af denne med punkter for tilslutning af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg til televirksomhedens net. Planen skal godkendes af Kommunikationsministeren, der inden godkendelse kan foretage ændringer heri.

Stk. 4. Kommunikationsministeren kan pålægge en televirksomhed at udarbejde en plan efter stk. 3.

Kapitel 2

Danmarks Radio

§ 6. Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution, der er forpligtet over for hele befolkningen til at udsende radiofoni- og fjernsynsprogrammer omfattende nyhedsformidling, oplysning, underholdning og kunst. Der skal ved programlægningen lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. Der skal i programudbudet tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved informationsformidlingen skal der lægges vægt på saglighed og upartiskhed.

Stk. 2. Programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.

Stk. 3. Danmarks Radio kan udøve anden programvirksomhed, herunder ved udsendelse til udlandet og ved fremstilling af programmer til distribution på anden måde end gennem udsendelser.

Stk. 4. Danmarks Radio kan udøve anden virksomhed i tilknytning til programvirksom-

heden eller med henblik på udnyttelse af institutionens tekniske udstyr, særlige sagskandskab m.v.

Stk. 5. Efter regler fastsat af kommunikationsministeren er Danmarks Radio forpligtet til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning til befolkningen.

§ 7. Danmarks Radios virksomhed finansieres gennem afgifter for benyttelse af radiofoni- og fjernsynsmottagere samt gennem indtægter ved salg af programmer og andre ydelser, tilskud m.v.

§ 8. Danmarks Radio ledes af en bestyrelse på 11 medlemmer, som beskikkes af kommunikationsministeren. 1 medlem (formanden) udpeges af kommunikationsministeren, og 9 medlemmer udpeges af Folketinget. De fast ansatte medarbejdere i Danmarks Radio udpeger 1 medlem. Kommunikationsministeren beskikker næstformanden blandt de medlemmer, der er udpeget af Folketinget.

Stk. 2. I tilfælde af udtræden udpeges et nyt medlem for den resterende del af beskikkelsesperioden.

Stk. 3. Medlemmer af Folketinget kan ikke være medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 4. Beskikkelserne gælder for 4 år.

§ 9. Bestyrelsen er Danmarks Radios øverste ledelse og har det overordnede ansvar for, at de bestemmelser for institutionens virksomhed, der er fastsat i loven, overholdes. Bestyrelsen fastsætter de almindelige retningslinjer for Danmarks Radios virksomhed og ansætter generaldirektøren og øvrige medlemmer af Danmarks Radios direktion.

Stk. 2. Danmarks Radios afgørelser i sager, der vedrører institutionens virksomhed, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog § 15.

Stk. 3. Danmarks Radios afgørelser i sager om god presseskik og om genmæle kan dog indbringes for Pressenævnet efter reglerne i medieansvarslovens kapitel 5-7.

Stk. 4. Kommunikationsministeren fastsætter en vedtægt for Danmarks Radio efter forslag udarbejdet af bestyrelsen.

§ 10. Generaldirektøren har det daglige programansvar og varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse af Danmarks Radio. Det personale, som ikke ansættes af be-

styrelsen, jf. § 9, stk. 1, ansættes af generaldirektøren.

§ 11. Kommunikationsministeren nedsætter et programråd. Medlemmerne beskikkes for en periode på 4 år.

Stk. 2. Programrådet er et rådgivende organ, der skal drøfte Danmarks Radios programvirksomhed, og som kan afgive udtalelse herom til bestyrelse og direktion.

Stk. 3. Nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed fastsættes i vedtægten for Danmarks Radio.

§ 12. For hvert amt og for Københavns og Frederiksberg kommuner i fællesskab nedsættes et programråd efter regler, der fastsættes af amtsrådet. Programrådet er et rådgivende organ, som har til opgave at følge Danmarks Radios regionale programvirksomhed, og som kan fremkomme med synspunkter herom samt om programvirksomheden i øvrigt over for det programråd, der er nævnt i § 11. Medlemmerne beskikkes for en periode på 4 år.

Stk. 2. Nærmere regler for amtsprogramrådenes virksomhed fastsættes i vedtægten for Danmarks Radio.

§ 13. Bestyrelsen fremsætter over for kommunikationsministeren forslag til rammebestemmelse tillige med forslag til størrelsen af afgifterne for benyttelse af radiofoni- og fjernsynsmottagere, jf. § 15 æ, stk. 1.

Stk. 2. Bestyrelsen fastsætter for hvert finansår inden for den af kommunikationsministeren fastsatte ramme budgettet for Danmarks Radios virksomhed.

Stk. 3. Når Danmarks Radio har fastsat det budget, som er nævnt i stk. 2, tilsendes det kommunikationsministeren og Folketinget til orientering.

Stk. 4. Institutionens regnskab revideres af Rigsrevisionen. Det af bestyrelsen udarbejdede regnskab for det enkelte finansår forelægges med revisionens bemærkninger kommunikationsministeren til godkendelse og tilsendes derefter Folketinget til orientering.

§ 14. Danmarks Radios andel af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere indgår i en særlig fond, der benævnes Radiofonden og administreres af Danmarks Radios bestyrelse, jf. § 15 æ, stk. 1.

§ 14 a. Kommunikationsministeren kan efter forhandling med finansministeren stille en statsgaranti til sikring af opfyldelsen af de pensionsforpligtelser, der påhviler Pensionsfonden for Danmarks Radios Tjenestemænd.

§ 14 b. Danmarks Radio producerer kortbølgeprogrammer til udlandet og har programansvaret. Kommunikationsministeren fastsætter i forbindelse med de årlige rammefastsættelser, jf. § 13, de nærmere vilkår for produktionen efter forslag fra bestyrelsen.

Stk. 2. Produktion og udsendelse af Danmarks Radios kortbølgeprogrammer finansieres af Statskassen.

§ 15. Der kan stilles midler til rådighed af Statskassen til dækning af udgifterne ved dele af Danmarks Radios virksomhed. Aftale om vilkårene herfor træffes mellem kommunikationsministeren, bestyrelsen og den minister, hvis forretningsområde berøres af den pågældende del af virksomheden.

Stk. 2. Ved en aftale efter stk. 1 kan bestemmelserne i § 9, stk. 2, og § 10 fraviges.

Kapitel 2 a

Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed

§ 15 a. Det nævn, der er omtalt i § 15 e, kan give selskaber, foreninger og lign. tilladelse til radio- og fjernsynsvirksomhed ved hjælp af radioanlæg eller kabelanlæg inden for et lokalt område.

Stk. 2. Tilladelse kan kun udstedes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Udstedes tilladelse til et selskab, en forening el.lign., skal et flertal af bestyrelsens medlemmer have bopæl i området.
- 2) Selskabet, foreningen el.lign. skal have radio- eller fjernsynsvirksomhed som eneste formål.
- 3) I selskabet, foreningen el.lign. må erhvervsvirksomheder, bortset fra dagblade og distriktsblade, ikke have bestemmende indflydelse. Tilladelse til selskaber m.v., hvori dagblade eller distriktsblade har bestemmende indflydelse, forudsætter, at lokalradioen eller -tv-stationen opfylder en funktion som forum for en bred lokal debat.

Stk. 3. Kommuner har ret til at få en tilladelse som nævnt i stk. 1, såfremt kommunens formål med programvirksomheden alene vil være at stille produktions- og sendefaciliteter til rådighed for interesserede borgere eller at formidle kommunal information.

dighed for interesserede borgere eller at formidle kommunal information.

Stk. 4. Tilladelsens indehaver skal selvstændigt udøve programvirksomheden, som ikke må omfatte programmer, der i medfør af et fast samarbejdsforhold udsendes af en anden indehaver af en tilladelse. Programvirksomheden må ikke omfatte programmer, der udsendes samtidig af en anden indehaver af en tilladelse, medmindre dette i det enkelte tilfælde er særlig begrundet i lokale forhold. Herudover kan kommunikationsministeren tillade samtidig udsendelse af et program i tilfælde, hvor ganske særlige omstændigheder foreligger.

Stk. 5. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, samt programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.

Stk. 6. Efter regler fastsat af kommunikationsministeren kan det pålægges indehavere af en tilladelse at medvirke til udsendelsen af meddelelser af beredskabsmæssig karakter til befolkningen.

Stk. 7. Tilladelse til programspredning ved hjælp af radioanlæg er betinget af, at der inden for en fastsat frist, der kan forlænges, foreligger tilladelse til radiospredning efter lov om radiokommunikation.

§ 15 b. Tilladelse udstedes for en bestemt periode, der maksimalt kan være 3 år for radio og 5 år for fjernsyn. Fornyelse af tilladelse kan ske ved periodens udløb. En tilladelse bortfalder ikke, fordi det område, som tilladelsen vedrører, inden for tilladelsens gyldighedsperiode helt eller delvis kommer til at henhøre under et andet lokalt nævn end det, som har udstedt tilladelsen.

Stk. 2. I ansøgninger om sendetilladelse skal der gives en beskrivelse af programvirksomheden, således at det nævn, der er omtalt i § 15 e, kan påse, at denne har tilknytning til det lokale område. Ved behandlingen af ansøgninger skal nævnet søge at sikre det enkelte lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.

Stk. 3. Nævnet kan i forbindelse med udstedelsen af en tilladelse bl.a. stille vilkår om, at programvirksomheden udøves i overensstemmelse med ansøgningen.

§ 15 c. Tilladelsens indehaver skal optage og i 3 måneder opbevare alle udsendelser på bånd i overensstemmelse med regler, der fastsættes

af kommunikationsministeren. I forbindelse med behandlingen af en sag vedrørende programvirksomheden kan det pålægges indehaveren at aflevere optagelser af udsendelserne. Hvis behandlingen af sager vedrørende programvirksomheden gør det nødvendigt, kan det pålægges indehaveren at opbevare bånd i mere end 3 måneder.

§ 15 d. Tilladelsens indehaver skal sørge for, at der for hver udsendelse findes en programleder. Programlederen skal i videst muligt omfang have kendskab til, hvem der har deltaget i eller på anden måde medvirket til udsendelsen.

Stk. 2. Tilladelsens indehaver skal sørge for, at der ved afslutningen af hvert program gives oplysning om, hvem der er programleder.

Stk. 3. Tilladelsens indehaver skal påse, at regler om reklamer efter kapitel 3 a overholdes.

§ 15 e. Tilladelse efter § 15 a udstedes af et lokalt nævn, der nedsættes af kommunalbestyrelsen. Flere kommunalbestyrelser kan nedsætte et fælles nævn. Hvis forholdene taler derfor, kan der nedsættes ét nævn for radiovirksomhed og ét nævn for fjernsynsvirksomhed.

Stk. 2. Nævnet består af et ulige antal medlemmer, mindst 5 og højst 13. Ministeren kan gøre undtagelse fra denne bestemmelse i forbindelse med oprettelse af fælles nævn. Et mindretal vælges direkte af kommunalbestyrelsen. De øvrige medlemmer vælges efter følgende regler: Kommunalbestyrelsen indkalder med mindst 14 dages varsel til et møde med deltagelse af lokale foreninger og organisationer, der udvælges efter kommunalbestyrelsens skøn. Der skal ved udvælsen af dette skøn lægges vægt på en alsidig repræsentation af det lokale foreningsliv. Opnås der på mødet enighed om valget af de øvrige medlemmer til nævnet, anses de pågældende for valgt. Opnås der ikke enighed, vælger kommunalbestyrelsen medlemmerne efter indhentet udtalelse fra de pågældende foreninger og organisationer. For de medlemmer, der repræsenterer det lokale foreningsliv, kan der vælges suppleanter.

Stk. 3. Nævnets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode. Ministeren kan afkorte et nævnets funktionsperiode i forbindelse med oprettelse af et fælles nævn, forudsat at et flertal af det pågældende nævnets medlemmer

vedtager dette. Kommunalbestyrelsen fastsætter regler for nævnets virksomhed.

Stk. 4. Nævnets afgørelse om afslag på ansøgning om sendetilladelse i henhold til stk. 1 kan inden 4 uger fra meddelelsen om afgørelsen kræves indbragt for det udvalg, der er omtalt i § 15 h.

§ 15 f. Nævnet fører tilsyn med programvirksomheden og påtaler overtrædelser af loven, bestemmelser fastsat efter loven og vilkår for tilladelser.

Stk. 2. Nævnet kan afkræve en tilladelsesindehaver oplysninger om virksomhedens drift.

Stk. 3. En tilladelse kan inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren ikke udnytter tilladelsen, eller der sker en væsentlig afbrydelse af programvirksomheden.

Stk. 4. En tilladelse kan inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren

- 1) ikke længere opfylder betingelserne i § 15 a, stk. 2,
- 2) overtræder § 15 a, stk. 4,
- 3) tilsidesætter pålæg, meddelt efter § 15 a, stk. 6,
- 4) tilsidesætter § 15 c eller pålæg, der er meddelt efter denne bestemmelse, eller
- 5) overtræder § 15 d.

Stk. 5. En tilladelse kan i øvrigt inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis en overtrædelse som nævnt i stk. 1 er grov, eller overtrædelser er ofte gentagne.

Stk. 6. Nævnets afgørelse om inddragelse af en tilladelse kan inden 4 uger fra meddelelsen om afgørelsen kræves indbragt for det udvalg, der er omtalt i § 15 h. En klage har opsættende virkning, medmindre udvalget bestemmer andet.

§ 15 g. (Ophævet)

§ 15 h. Kommunikationsministeren nedsætter et udvalg med følgende opgaver:

- 1) Efter forhandling med Generaldirektoratet for P&T at træffe den endelige administrative afgørelse om fordelingen af sendestationer på lokalområder under hensyn til de frekvensmæssige muligheder.
- 2) At træffe den endelige administrative afgørelse i klagesager om udstedelse af sendetilladelser.
- 3) At træffe den endelige administrative afgørelse i klagesager om inddragelse af sendetilladelser.

4) At træffe den endelige administrative afgørelse i sager om tilladelseshaveres udøvelse af programvirksomheden, hvor sådanne sager omfatter flere lokalområder. Udvalget kan i denne forbindelse afkræve tilladelseshavere oplysninger om virksomhedernes drift.

5) At rådgive ministeren om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Stk. 2. Udvalget består af 5-7 medlemmer, der skal repræsentere juridisk, teknisk og mediemæssig sagkundskab. Udvalget nedsættes for 4 år ad gangen.

Stk. 3. Ministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra udvalget en forretningsorden for dette.

§ 15 i. For tilladelser givet efter § 3 a, nr. 4, finder bestemmelserne i § 15 a, stk. 4, § 15 c, § 15 d og kapitel 3 a anvendelse.

§ 15 j. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

Kapitel 2 b

TV 2

§ 15 k. TV 2 er en selvejende institution, der gennem selvstændig programvirksomhed har til formål at tilvejebringe og sprede landsdækkende og regionale fjernsynsprogrammer. Ved programlægningen skal der lægges afgørende vægt på kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved programlægningen i de regionale TV 2-virksomheder, jf. § 15 n, skal der endvidere lægges vægt på tilknytning til regionen.

Stk. 2. TV 2 skal producere nyheds- og aktualitetsudsendelser. Øvrige programmer tilvejebringes fortrinsvis ved køb hos andre producenter.

Stk. 3. Reklamer og programmer, hvortil der ydes tilskud, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 3 a.

Stk. 4. Efter regler fastsat af kommunikationsministeren er TV 2 forpligtet til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning til befolkningen.

§ 15 l. TV 2 ledes af en bestyrelse på 9 medlemmer, som beskikkes af kommunikationsministeren. 6 af medlemmerne udpeges af ministeren og skal tilsammen repræsentere mediemæssig, kulturel og ledelsesmæssig indsigt.

De regionale bestyrelser i fællesskab, jf. § 15 n, stk. 5, udpeger 2 medlemmer og medarbejderne i den landsdækkende virksomhed 1 medlem til den centrale bestyrelse.

Stk. 2. I tilfælde af udtræden udpeges et nyt medlem for den resterende del af beskikkelsesperioden.

Stk. 3. Medlemmer af Folketinget kan ikke være medlemmer af den centrale bestyrelse.

Stk. 4. Blandt medlemmerne udpeger kommunikationsministeren en formand og en næstformand.

Stk. 5. Beskikkelserne gælder for 4 år. Umiddelbar genbeskikkelse kan kun finde sted én gang.

Stk. 6. Kommunikationsministeren fastsætter en vedtægt for den samlede TV 2-virksomhed efter forslag udarbejdet af den centrale bestyrelse.

§ 15 m. Den centrale bestyrelse har den overordnede ledelse af TV 2-virksomheden, hvor den ikke udtrykkeligt er henlagt til andre, og fastsætter de almindelige retningslinjer for TV 2-virksomheden.

Stk. 2. Bestyrelsen træffer beslutning om indgåelse og opsigelse af kollektive overenskomster for TV 2's fast ansatte medarbejdere.

Stk. 3. Bestyrelsen ansætter den administrerende direktør og andre medlemmer af direktionen for den landsdækkende virksomhed.

Stk. 4. Den administrerende direktør har det daglige programansvar og varetager den daglige administrative og økonomiske ledelse vedrørende den landsdækkende virksomhed. Den administrerende direktør ansætter virksomhedens personale.

§ 15 n. Der kan oprettes et antal regionale virksomheder. Hver regional virksomhed skal omfatte én eller flere amtskommuner.

Stk. 2. Ønskes en regional virksomhed oprettet, dannes et repræsentantskab, der skal sammensættes med en alsidig repræsentation for det regionale kultur- og samfundsliv.

Stk. 3. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke betingelser der i øvrigt skal være opfyldt for at oprette en regional TV 2-virksomhed.

Stk. 4. Regionale virksomheder skal godkendes af kommunikationsministeren. Ansøgning om oprettelse af en regional virksomhed indsendes af repræsentantskabet gennem det eller de pågældende amtsråd til den centrale

bestyrelse. Ansøgningen fremsendes af bestyrelsen til kommunikationsministeren med bestyrelsens bemærkninger.

Stk. 5. Såfremt den regionale virksomhed godkendes, vælger repræsentantskabet for en 4-årig periode en bestyrelse på 5-7 medlemmer (den regionale bestyrelse). Bestyrelsen vælger selv sin formand. Medlemmer af Folketinget, kommunalbestyrelser og amtsråd kan ikke være medlemmer af den regionale bestyrelse. Umiddelbart genvalg kan kun finde sted én gang.

§ 15 o. Den regionale bestyrelse har den overordnede ledelse af den regionale virksomhed.

Stk. 2. Den regionale bestyrelse ansætter en direktør.

Stk. 3. Direktøren for den regionale virksomhed har det daglige programansvar og varetager den daglige administration og økonomiske ledelse. Direktøren ansætter virksomhedens personale.

§ 15 p. Den centrale bestyrelse stiller efter forhandling med de regionale bestyrelser forslag til kommunikationsministeren om fordeling af sendetid og budgetrammer for det kommende år mellem den landsdækkende og de regionale virksomheder efter nærmere regler, der fastsættes i vedtægten for TV 2. Fordelingen af sendetid og budgetrammer fastlægges årligt af kommunikationsministeren.

§ 15 q. Den centrale bestyrelse fastsætter årligt inden for den af kommunikationsministeren fastsatte ramme budgettet for den landsdækkende virksomhed.

Stk. 2. Den centrale bestyrelse udarbejder de årlige regnskaber for den landsdækkende virksomhed og for TV 2-fonden, jf. § 15 v. Regnskaberne revideres af Rigsrevisionen. Regnskaberne for det enkelte finansår forelægges med revisionens bemærkninger ministeren til godkendelse.

Stk. 3. Beretninger og reviderede regnskaber for regionernes virksomhed, jf. § 15 s, stk. 2, indsendes årligt til den centrale bestyrelse. Rigsrevisionen har adgang til at gennemgå disse regnskaber. Ved gennemgangen påses navnlig, at de er undergivet betryggende revision, at midlerne er anvendt i overensstemmelse med givne bestemmelser, og at der i øvrigt er taget

skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne.

Stk. 4. Den centrale bestyrelse afgiver årligt til kommunikationsministeren beretning over den samlede TV 2-virksomhed. Beretningen vedlægges reviderede regnskaber for de regionale virksomheder.

§ 15 r. Kommunikationsministeren nedsætter et programråd. Medlemmerne beskikkes for en periode på 4 år.

Stk. 2. Programrådet er et rådgivende organ, der skal drøfte TV 2's programvirksomhed, og som kan afgive udtalelse herom til den centrale bestyrelse og direktion.

Stk. 3. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed.

§ 15 s. Bestyrelsen for en regional TV 2-virksomhed fastsætter årligt inden for den godkendte ramme budgettet for den regionale virksomhed.

Stk. 2. Bestyrelsen udarbejder årligt et regnskab, der revideres af en statsautoriseret revisor, og en beretning, der sammen med regnskabet indsendes til den centrale bestyrelse.

§ 15 t. Det regionale repræsentantskab er programråd for den regionale virksomhed. Programrådet er et rådgivende organ, der skal drøfte den regionale virksomhed, og som kan afgive udtalelse herom til bestyrelse og direktør.

§ 15 u. I sager om god presseskik og om genmæle kan afgørelser truffet af den TV 2-virksomhed, der er ansvarlig for programmet, indbringes for Pressenævnet efter reglerne i medieansvarslovens kapitel 5-7.

§ 15 v. TV 2's andel af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmodtagere indgår i en særlig fond, der benævnes TV 2-fonden og administreres af den centrale bestyrelse, jf. § 15 æ, stk. 1.

Stk. 2. I fonden indgår desuden overskud ved reklamering i TV 2. Kommunikationsministeren fastsætter for et eller flere år ad gangen med tilslutning fra Folketingets finansudvalg den andel af TV 2-reklameaktieselskabets overskud, som skal indbetales til TV 2-fonden.

§ 15 w. TV 2's samlede virksomhed finansieres ved beløb, der overføres fra TV 2-fonden i overensstemmelse med de af kommunikationsministeren fastsatte rammebudgetter, og gennem indtægter ved salg af programmer og andre ydelser, tilskud m.v.

Stk. 2. Til sikring af de nødvendige midler til driften af TV 2-virksomheden stilles en statsgaranti, hvis størrelse fastsættes af kommunikationsministeren med tilslutning fra Folketingets finansudvalg.

Stk. 3. I det omfang den samlede programvirksomhed ikke kan gennemføres for de indtægter, der er nævnt i stk. 1, kan den centrale bestyrelse med godkendelse af kommunikationsministeren trække på statsgarantien.

Stk. 4. TV 2-virksomheden kan optage lån til finansiering af virksomhedens etablering. Lån optages efter finansministerens nærmere bestemmelse med henblik på at opnå de bedst mulige vilkår. Finansministeren bemyndiges til at yde garanti af Statskassen for betaling af renter og afdrag samt andre løbende forpligtelser. Finansministeren er endvidere bemyndiget til, i det omfang det måtte anses for hensigtsmæssigt, at dække virksomhedens finansieringsbehov gennem statslån. Sådanne lån må ikke ydes på bedre vilkår end dem, som staten selv kan opnå som låntager.

§ 15 x. Kommunikationsministeren opretter et aktieselskab, som på forretningsmæssigt grundlag skal formidle reklameindslag i TV 2. Aktieselskabets kapital tegnes af staten. Kommunikationsministeren skal godkende aktieselskabets vedtægter og ændringer heraf.

Stk. 2. For aktieselskabet gælder lovgivningen om aktieselskaber med de ændringer, der følger af denne lov. Rigsrevisionen har adgang til at gennemgå aktieselskabets regnskab. Ved gennemgangen påses navnlig, at regnskabet er undergivet betryggende revision, at midlerne er anvendt i overensstemmelse med givne bestemmelser, og at der i øvrigt er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af midlerne.

Stk. 3. Aktieselskabet må ikke påbegynde virksomhed, der ikke er henlagt til selskabet ved denne lov, uden godkendelse af kommunikationsministeren med tilslutning af et af Folketinget nedsat udvalg.

Stk. 4. Reklameselskabet kan optage lån til finansiering af virksomhedens etablering. Lån optages efter finansministerens nærmere be-

stemmelse med henblik på at opnå de bedst mulige vilkår. Finansministeren bemyndiges til at yde garanti af Statskassen for betaling af renter og afdrag samt andre løbende forpligtelser. Finansministeren er endvidere bemyndiget til, i det omfang det måtte anses for hensigtsmæssigt, at dække virksomhedens finansieringsbehov gennem statslån. Sådanne lån må ikke ydes på bedre vilkår end dem, som staten selv kan opnå som låntager.

§ 15 y. Aktieselskabet skal til TV 2-virksomheden levere reklameprogrammer. Aktieselskabet påser, at regler om reklamer i TV 2 efter kapitel 3 a overholdes.

§ 15 z. Den del af aktieselskabets akkumulerede overskud, der ikke overføres til TV 2-fonden, kan af kommunikationsministeren med tilslutning fra Folketingets finansudvalg anvendes til tilbagebetaling af tidligere udløst statsgaranti eller til kulturelle formål.

Kapitel 2 c

Afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere

§ 15 æ. Størrelsen af afgifterne for benyttelse af radio- og fjernsynsmottagere fastsættes for et eller flere år ad gangen af kommunikationsministeren med tilslutning fra Folketingets finansudvalg. Afgifterne opkræves af Danmarks Radio og indgår efter kommunikationsministerens nærmere bestemmelse i Radiofonden og TV 2-fonden, jf. § 14 og § 15 v.

Stk. 2. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om afgiftspligtens indtræden og ophør m.v. Efter forhandling med socialministeren og bestyrelserne for Danmarks Radio og TV 2 kan kommunikationsministeren fastsætte regler om nedsættelse eller bortfald af afgifterne. Der kan stilles midler til rådighed af Statskassen til dækning af det indkomsttab, sådanne regler medfører.

Stk. 3. Efter regler, der fastsættes af kommunikationsministeren, påhviler det indehaveren af en radio- eller fjernsynsmottager at give Danmarks Radio meddelelse om opstillingen af apparatet. Virksomheder, der sælger eller udlejer radio- eller fjernsynsmottagere til forbrugere, skal efter regler fastsat af ministeren give Danmarks Radio meddelelse om stedfundne salg eller lejemål.

Stk. 4. Ubetalte afgiftsbeløb efter stk. 1 kan med tillæg af renter og omkostninger inddrives af Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Fiansforvaltning (Hypotekbanken). Hypotekbanken kan inddrive skyldige beløb ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 5. Kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen.

Stk. 6. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den afgiftspligtige, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af de i stk. 4 nævnte beløb, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

Kapitel 3

Radionævnet (Ophævet)

§ 16. (Ophævet)

§ 17. (Ophævet)

§ 18. (Ophævet)

§ 19. (Ophævet)

§ 19 a. (Ophævet)

Kapitel 3 a

Reklamer og tilskud til programmer

§ 19 b. Reklamer skal klart kunne identificeres som sådanne, således at de i indhold og præsentation adskiller sig fra de ordinære udsendelser.

Stk. 2. I fjernsyn må reklamer kun sendes i blokke, som skal placeres mellem udsendelserne.

Stk. 3. Inden for lokal radiovirksomhed kan reklamer placeres overalt i sendefladen.

Stk. 4. Reklameudsendelser må ikke udgøre mere end:

- 1) I TV 2 10 pct. af den daglige sendetid.
- 2) Inden for lokal fjernsynsvirksomhed 10 pct. af hver tilladelsehavers daglige sendetid.
- 3) Inden for lokal radiovirksomhed 10 pct. af den daglige sendetid.

§ 19 c. Der må ikke reklameres for lægemidler, øl, vin, spiritus og tobak.

Stk. 2. I fjernsyn må der endvidere ikke reklameres for økonomiske interessegrupper samt religiøse og politiske anskuelser.

§ 19 d. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om, hvorledes reklamer kan indgå i programvirksomheden.

§ 19 e. Kommunikationsministeren nedsætter et nævn vedrørende reklame i radio og fjernsyn (Radio- og TV-Reklamenævnet).

Stk. 2. Nævnet rådgiver ministeren om indholdet af reklamer i radio og fjernsyn.

Stk. 3. Nævnet træffer den endelige administrative afgørelse i sager om radio- og fjernsynsreklamers indhold. Nævnet kan påtale overtrædelser af reglerne og kan pålægge indehaveren af en tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed eller TV 2-reklameaktieselskabet at offentliggøre afgørelsen. Nævnet kan bestemme, på hvilken måde og i hvilken form dette skal ske.

Stk. 4. Nævnet træffer den endelige administrative afgørelse i sager om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter, som er udsendt i reklameindslag. Retten til genmæle forudsætter, at oplysningerne er egnede til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og at deres rigtighed ikke er utvivlsom. Nævnet kan pålægge indehaveren af en tilladelse til lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed eller TV 2-reklameaktieselskabet at udsende et genmæle og kan træffe afgørelse om genmælets indhold, form og plads.

Stk. 5. Klager over indholdet af reklameindslag, jf. stk. 3 og 4, skal indgives til nævnet inden 4 uger efter, at indslaget er udsendt.

Stk. 6. Nævnet består af 3 medlemmer, der udpeges af ministeren for 4 år ad gangen.

Stk. 7. Ministeren fastsætter nærmere regler om nævnets sammensætning og virksomhed.

§ 19 f. Tilskud til programmer efter § 6, stk. 2, § 15 a, stk. 5, og § 15 k, stk. 3, omfatter enhver ydelse af direkte eller indirekte tilskud til finansieringen af radio- eller fjernsynsprogrammer fra en fysisk eller juridisk person, der ikke selv udøver virksomhed ved udsendelse eller produktion af radio- eller fjernsynsprogrammer, film, fonogrammer m.v., med henblik på at fremme den pågældendes navn, mærke (logo), image, aktiviteter eller produkter.

Stk. 2. Et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1, skal klart kunne identificeres, ved at tilskudsgiverens navn eller mærke (logo) er angivet ved programmets begyndelse eller slutning, eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet.

Stk. 3. Indholdet og programsætningen af et program, hvortil der ydes tilskud i henhold til stk. 1, må ikke påvirkes af tilskudsgiveren på en sådan måde, at det indvirker på radio- eller fjernsynsvirksomhedens ansvar og redaktionelle selvstændighed med hensyn til programmerne.

Stk. 4. Kommunikationsministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Danmarks Radio, TV 2 og det i § 15 h omhandlede udvalg nærmere regler om tilskud til programmer, herunder om, hvorledes udsendelser, hvortil der ydes tilskud, samt for så vidt angår lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden.

Kapitel 4

Forskellige bestemmelser

§ 20. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om, at Danmarks Radio mod godtgørelse af de hermed forbundne udgifter skal stille optagelser af sine udsendelser til rådighed for et i forskningsøjemed oprettet arkiv, og om adgangen til de arkiverede optagelser. Udgifterne ved oprettelse og drift af et sådant arkiv afholdes af Statskassen.

§ 21. (Ophævet)

§ 22. Med bøde straffes den, der

- 1) spreder lyd- eller billedprogrammer, der er bestemt til modtagelse af almenheden, ved hjælp af radioanlæg i strid med § 1,
- 2) fordeler lyd- eller billedprogrammer til lokaler, som anvendes til privat beboelse, ved hjælp af fællesantenneanlæg eller andre kabelanlæg i strid med § 3 eller § 3 a,
- 3) tilsidesætter en afgørelse om berigtigelse, jf. § 19 e, stk. 4, eller
- 4) overtræder § 3 b, § 15 c, § 15 d eller § 15 æ, stk. 3.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 5, § 15 a, stk. 6, § 15 j, § 15 æ, stk. 5, § 19 d og § 19 f, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelse begået af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber eller lignende kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

§ 23. (Ophævet)

§ 23 a. (Ophævet)

§ 23 b. (Ophævet)

§ 24. Loven træder i kraft den 1. april 1974.

Stk. 2. Lov nr. 215 af 11. juni 1959 om radiospredning og lov nr. 413 af 18. december 1968 om fællesantenneanlæg m.v. ophæves.

Stk. 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 25. (Ophævet)

§ 26. (Ophævet)